

திருக்கிழந்தம்பலம்

ஸ்ரீ சிவாய பரமகுரவே நம:

கேஷத்திரக்கோவையாகிய

சிவநாமப்பண்ணெடை வெண்பா.

திருத்தொண்டர்

திருநாமக்கோவை.

புத்தகசாலை
சென்னை
சைவசமயாசாரியர்கள்

பக்தஜனசபையாரால்

வெளிவிடப்பட்டன.

MADRAS.

PRINTED AT THE PRINCE OF WALES PRESS.

1891.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

கேதத்திரக்கோவையாகிய

சிவநாமப்பட்டுறொடை வெண்பா

திருத்தொண்டர்

திருநாமக்கோவை.

இவை

சென்னை

கிறிஸ்தியன்காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிநர்

சுப்பராயநாயகரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை-சூளை

சைவசமயாசாரியர்கள்

பக்தஜனசபையாரால்

வெளியிடப்பட்டன.

—

MADRAS.

PRINTED AT THE PRINCE OF WALES PRESS.

காலஸ் கார்த்திகையர்

உ
சிவமயம்,

சிவநாமப்பஃஞ்ஞெடை வெண்பா.

இது சைவசமயாசாரியர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ப்பதிவுகள் பெறற சேஷத்திரங்கனையும், அந்தந்த சேஷத்
தில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமி
மான் திருநாமங்களையும் ஸ்தோத்திர ரூபமாய்க் குறிக்கத்தக்
கொள்களாயுள்ளவர்கள் சிவபூஜா காலங்களில் சிரத்தை
பாராயணஞ்செய்தால் அந்த சேஷத்திரமூர்த்திகளனைவரையு
த்ததனா லடையவேண்டிய பயனை எளிதில் தரத்தக்கது
மேன்மையையுடையது. இதனுள் பஞ்சபூதலிங்கம், பஞ்சச
ததிகள், அட்டவீரட்டம், சத்தவிடங்கம், திருக்கயிலாயக்
முடி, புண்ணியபூமி, காயன்மார் திருவவதாரம், சிற்சில சே
ங்களுக்குத் தம்காலத்தில வழங்குகிற வேறுபெயர்கள் இந்
க் கொண்டிருக்கிற சேஷத்திரங்கள் வருமிடந்தோறும் எளி
தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு அந்த சேஷத்திரங்கட்கு அமை
ள எண்களைக் கீழ்க்குறித்து விளங்கக்காட்டி யிருக்கின்றோம்
நிபும, இதுனுடன் சேர்த்துத் துதிப்பதற்கு இன்றியமையாத
“தீர்த்தோண்டி தீருநாமக்கோவை” என்னும் பிரபந்தத்த
சேர்த்திருக்கின்றோம். அன்பர்கள் அதனையறிந்து ஏற்றுக்
ளவும்.

கரவஸு } இங்ஙனம்,
கார்த்திகைமீ } செ. சூ. சை. ச. ப. ஜ. சபை

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கேசுத்திரக்கோவையாகிய சிவநாமப்பஃனொடைவெண்பா

காப்பு.

நன்மை மிகுத்தசிவ நாமப் பஃனொடையைச்
சொன்மொழியி னாலே துதிப்பதற்குப் - பன்மைத
திருப்பதிக டோறுந் திகழ்களிறறின ருளே
விருப்பதிக மாகமெஞ்சே வேண்டு.

நூல்.

(சோழநாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையிலுள்ளதலம் - காந.)

ந. பொன்னி வடகரையிற் பொன்னம் பலக்கோயின்
மன்னு சிவகாமி மகிழ்த்தேத்த - நன்னடன
உ. மாடுஞ் சபாபதியெ னம்மையுமை கண்குளிர
நாடுந் திருமூல காயகா - நீடுதிரு

க. கோயில் என்பது சிதம்பரம். இது, பஞ்சபூதலிங்கத்துள்
ஐந்தாமிய ஆகாசலிங்கமும், பஞ்சசுடையில ஒன்றாகிய கனகசுடையு
ள்ளது; இதில் திருமூலகண் - நாமனார் திருவவதாரம்.

- க. வேட்கள மாநகரின் மேவுல்ல நாயகிக்கு வாழ்க்கைபுரி பாசுபத மன்னவா - வாக்கமிசு
- ச. செல்வாயின் மேவி நிலவுகன கம்பிசையைப் புல்குமுச்சி காசுப் புராதன - புல்குதழிப்
- டு. பாலைககர் வாழ்பொற் பதேவத நாயகியை மாலையிடும பல்வண்ண நாடென - சீலமிசு
- சு. கல்லூர்ப் பெருமணஞ்சேர் நங்கையுமை யாண்ம செல்வச் சிவலோகத தியாகேசா - முல்லைகை
- எ. வாயவடி வானொடும கோதிரப் பள்ளியிடத் தாயதிரு மேனி யழகனை - தாய
- அ. வணிகொண்ட கோதைபுட னூந்தமுல்லை வாயி னணுகிய முல்லைவன நாடா - புணர்கவிக்கா
- ஊ. மூர்சா ரழகு வனமுலையோ டொன்றுசுந்த ரேசா வமரர்க் கிறைவனே - சீர்சால்
- க௦. குயிலினு கன்மொழியைக் கூடிச்சாய்க் காட்டி விடல்பொடுவாழ் சாயாவ னேசா - வியன்மேவு
- கக. பல்லவ னீச்சரத்துப் பாவை சவுந்தரத்தைப் புல்லிய பல்லவனப பூரண - கல்லதிரு
- கஉ. வெண்காட்டில் வாழ்பிரம வித்தியா நாயகியோ டங்கார் சுவேதா ரணியனே - பொங்குமறை
- கங. யாய்ந்துபுக முங்காட்டுப் பள்ளியகி லாண்டவனே, தோய்ந்துமகி ழாரணிய சுந்தரா - வாய்ந்தவெழி
- கச. காவியங் கண்ணிகுரு காஞ்சரி லன்புடனே மேவுந் திருமேனி வெள்ளடையே - தேவர்தொ

கக. இது காவிரிப்பூம்பட்டினம்; இயற்பனை கரைய வவதாரம்.

- சகாழி மேவந் திருவிலை நாயகி¹
கோகா பிமமபுரி மீசுரா - வாஞ்ஞா²
கோலக்கா வேரசை கொடுத்தவனோச் சோந்துமீழ்
சால்புடைய சத்தபுரித் தாணுவே - ஞாலமகிழ்
- புள்ளிருக்கு வேனார் புராதருந் தைதல்மனத்
துள்ளிருக்கு மாவயித்ய லுத்தமா - தெள்ளுகண்ணர்
- கோயின் முருகுவுளர் கோதையுட னன்பர்கெஞ்சி
லேயுமருட் கணனு விரத்தானே - டேயமுட
னனபாங் கடைமுடியை யாளுயி ராமிபுன
ரின்பாங் கடைமுடிமல் மீசுரா - நண்புடனே
- நினைபூர் வாழுலக நாயகின் னேசமுறு
மினுணைவா மாஸட்சு மீசுரா - நனருகுந்
- தோகைகொக்க நாயகியைத் தோய்த்துதிருப் புன்கூறித்
சேகரமாய் வாழுஞ் சிவலோகா - மோகமற
- வீதிதிரு கீமேல் வேயுறு தோளியையே
நாடு மருட்சோம ளாதனே - நீதிமன்னி
- பூர்ப்பெரிய நாயகிதன் னுள்ளத் திடையிருக்குந்
தாப்புடைய வரபற் சகாயனே - பார்ப்பிணியைக்
- காயம் பரிமளசு கந்தம்வேள் விக்குடியிற்
நேயுக் கலியாண சூதரா - வாயுமலர்
- வாச மலர்க்குழனன் மாதொடெதிர் கொள்பாடிக்
காசைகொண்டு வாழுமயி ராவதனே - பேசபுகழ்

கரு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், கணநாதராயனார்
வவதாரம்.

கள. இது வயித்தீசுவரன்கோயில்.

உஉ. மூனையடுவார்காயனார் திருவவதாரம்³

- உக. கூடுமணஞ் சேரியில்வாழ் கோலயாழ் மென்மொழி
நாடு மருள்வள்ள னாயகா - நீநகக
- உஎ. மாயுங் குறுக்கையினரு ஞாபிகையோ டார்க்கும
ளீயும புகழ்வீரட் டேசனே - சேயமுடன
- உஅ. கூற்றடுங்கட் கோல்வையாள் கூடக் கருப்பறியல்
போதறிவளர் குமறம் பொதத்தவா - தோற்றுமுட
- உஆ. டாய்குரக்குக் காக்குத் தளநா யகியிடத்தே
ரோய்குந் தளக்கருணை யீசனே - னாயபுகழ்
- உப. வாழ்கொளிபுத் துரிஹும வண்டமர் பூங்குழர்கு
வாழ்வதரு மாணிக்க வண்ணனே - நீஞ்ரு
- உக. வடிக்க ணமுதகர வல்லியொடு மண்ணிப்
படிக்கனாவாழ் நீலகண்டப பண்பா - வடுக்குமோ
- உஉ. மாடபுலியூர்ப் பூங்கொடியோ டன்புடனே யாவரு
தேடபுதய ரந்தாதத செவ்வமே - வான்பணியுங்
- உச. காணா குழலியொடுங் காணாட்டு முன்னர்வாழ்
பாளீ தணிந்த பதஞ்சலியே - வாணோர்
- உச. திரிபுர சுந்தரிமுன் சோகானா யூரில்
வருசவுந்த சோ மலையே - பெருகுமெழி
- உடு. லார்த்தவித்து சோதியின்னோ டானகடம் பூரிலெ
சேர்ந்த வமுதகடச் செவ்வமே - சார்த்தளிகுழ்
- உஊ. கத்த மலர்க்குழலாள் காமபன்ன தோளிபுணர்
பந்தண நல்லூர்ப் பசுபதியே - சுந்தராஞ்சேர்
- உஎ. கஞ்சனார் மேவுகின்ற கற்பக காயகியோ
முன்சொன்மறை பேசுமக்கி லீசரா - மஞ்சின்

உஎ இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, காமதகனம்,
உஎ. மானக்கஞ்சாறகாயனார் திருவவதாரம்.

சிவநாமப்பஃ. ஹைவெண்பா.

௩

கணமார் திருக்கோழக் காவில்வடி வாட்குத்
 னுணையாயவாழ் கோடி சரணே - யணிகொ
 டிருங்க லக்குடிவாழ் செவ்வமங்க ளத்தை
 மருவுபிராணேச வரதா - தரணியுளார்
 கட்டி மருட்பெரிய நாயகியோடு பணந்தாட்
 கன்பு மிகுந்தசடை யப்பனே - யினபணிக
 ணூற்றுதிரு வாய்ப்பாடி உங்கைபெரி யாருடனே
 பூரஹபசுப் பாலுக்கத் வுத்தமா - வாற்ற
 நருசேப்ரு லூர்வாழ் சகிதேவி சத்த
 கிரியீசா வென்றுதொழுங் கேள்வா - வருமருத்து
 நாயகிதே வன்குடியி னண்புடனோ பங்கிலென்று
 மேயவருட் கிடகட க வீசரா - னயவிரைச்
 செஞ்சாந தணிசவுந்த ராதோய விபலூர்வாழ்
 னஞ்சார் களையோகா னந்தனே - யினசொலு - ன்
 பந்தாடு லாடகியோர் பங்குறையுங் கொட்டை - பூர்ச்
 சுந்தரா கோடி சரமணிய - கொந்தாழ்ந்
 கொடபனையோடி ன்னம்பர் கோயில்கொண்டு வாழுதற்கு
 வன்பா மெழுத்தறிந்த வப்பனே - கம்புறம்ப
 யத்திலக்க ருடபடுசொ லன்னத்தை யோர்பாலில்
 வைத்திருக்குஞ் சாட்சி வரதனே - சச்ச
 விசுமங்கை பூமங்கை நாயகியீ தென்று
 உசைமே வியவிசய நாதா - விசையுடனே

௩௧. ஏயாகோன் கலிகாமநாயனார் திருவவதாரம்.

௪௨. சண்டேசுரநாயனார் திருவவதாரம்.

- சக. புல்லும்வளே கைவல்லிப் பூவைபுடன் வைகாவாழ்
வில்வ வனேச விமலனே - சொல்லுருங்
- சு௦. காடுதறை மேவு மழகு சடைமுடியா
னுந் குலைவணங்கு நாயகா - நீடுதிரு
- சு௧. கங்கை திருப்பழை நம்பெரிய நாயகிபா
தங்கிய வாபற் சகாயனே - பொங்குமறை
- சு௨. யையாற்றின் மேவு மறவளாத்தா னோடுவளர்
துய்யபுகழ் மேவுசெயபொற் சோதியே - மைபிறுங்க
- சு௩. பாவைவா லாம்பிகைதன் பாகாநெய்த் தானத்திற்
கார்வமுறு நெய்யாடி யப்பனே - சீர்வளாறு
- சு௪. லாயும் பெரு புலியு ரர்மை சவுந்தரத்தோ
டேயும் வியாக்ரபுரி யீசரா - தூய
- சு௫. மழபாடி மேவி மகிழ்மழ கட்டமை
தழுவி மகிழ்விரத் தம்பா - பழுஜர்சே
- சு௬. ராமமை யிமைய வருந்தவ நாயகிசேர்
கன்மை வடமூல நாயகா - புன்மையிலாச்
- சு௭. சன்மார்க்கர் வாழ்கானுர்த் தையல்சிவ யோகயின்ரு
ணன்மோகச் செம்மேனி நாதனே - பொன்மேவு
- சு௮. மன்பிலா ஸந்துறைவா முடமை சவுந்தரிதோ
ளின்பமுறு சத்தியவா னீசனே - கம்புதிரு
- சு௯. மாந்துறை மேவுகின்ற டங்கையழ காலமர்த்தாட்
கேந்துபுக முடபிரவ னேசரா - பூந்தருவார்
- சு௦. பாற்றுறை மேவும் பரைமோக நாயகியார்
தோற்று திருமுலத் தோன்றலே - போற்றுதிரு

சு௧. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, யானையுரித்தது.

வாணக்கா மேவு மகிலாண்ட காயகிசேர்
 ஞானப் புகழ்ச்சம்பு காயகா - வானமிது
 பைஞ்ஞலி மேவியருட் பாவவலிசா லாக்ஷிபுணர்
 மெய்ஞ்ஞான நீலகண்ட வேதியா - இஞ்ஞாலம்
 போற்றுபாச்சி லாச்சிராம பொன்வால சுந்தரிசேர்
 மாற்றறிவா ஞான வரதனை - தோற்றுதிரு
 வீங்கோய் மலைமேவு மின்ப மரகதமான்
 றுங்குமின்ப மேமரக தாசலா - வீங்கறுபான்

(காவிடிக்துத் தேனிகையிலுள்ளதலம் - ௧௨௮)

மூன்றுபதி யப்பானீர் மொய்த்துவரு தென்களையிற்
 றோனறிவளர்வாட்போக்கித் தொணனகிற-தேன்றகுசொல்
 பெற்றசுரும பாகுமுலி பேரன்பி னும்புணர்ந்து
 கத்துகின்ற ரத்னகிரி காயகா - வுற்றழகு
 தோன்றுங் கடம்பங் துறைமுற்றி லாமுலையை
 யேன்ற கடம்பவ னேசனே - தோன்றம
 பராய்த்துறை மேவும் பசுப்பொன் மயில்சேர்
 பராய்த்துறை காதா பரமா - குராப்புடைசூழ்
 கர்குடி மேவகின்ற கன்னியஞ்ச னுட்சிமகிழ்
 கற்குணவுச் சீவரத காயகா - சொற்குலவு
 மூக்கீச்சுர ககர்வாழ் மோகயிசு காந்திமதி
 வாக்காற் புகழ்பஞ்ச வர்ணனே - மீக்குயர்ந்த

1௧. இது பஞ்சபூதலிங்கத்துள் அப்புலிங்கம்.

1௦. இது உறையூர்; புகழ்ச்சோழநாயனார், கோச்செங்கட்
 நாயனார் திருவவதாரம்.

- எக. தென்சிராப் பள்ளியில்வாழ் செல்வமட்டு வார்துழவி
யின்பாகன் மாதுருபூ தீசுரா - வன்பா
- எஉ. உறுங்குழவி காயகியை கல்செறுபி பூரிற்
பெறுமெறும் பீசப பிரானே - யுறுஞ்சீர்
- எஉ. மிகுண் னெடுங்களத்தின் மேவுமொப்பி லாட்டுத்
தருசித் தியசுக் தரனே - புகழ்மேவும
- எச. பண்பார் திருக்காட்டுப் பள்ளியிலவார் கொண்டமுடி
யன்பாக மேவுதி யாடியே - வன்பார் து
- எடு. பூரூறு மாலம பொழின்மேவி வாழுகின்ற
ஞானம பிகையாத்ம காநனே - தேனா
- எக. ரமுகா லமர்ந்தவனோ டாமபூத் தருததிப்
பழகர்வாழ் புட்பவணப் பண்பா - வெழில்சீர்ந்த
- எஎ. கண்டியூர் வாழ்மங் களநாயகிபுணரு
மிண்டைச் சடைவீரட் டேசனே - யண்டாதொழுந்
- எடி. தன்னொப்பி லாளுடனே சார்ந்துசொற் றுத்துறைய்
பன்னுதொலை யாச்செல்வ வள்ளலே - நன்னயஞ்சே
- எஃ. வாய்த்ததிரு வேதிருடி வாழ்மங்கை யர்க்கரசிக்
கேத்துபுகழ் வேதபரி யீசுரா - கேத்திரமாந்
- எஃ. நென்குடித் திட்டையினிற் சேருலக நாயகிக்குப்
பங்கு கொடுத்த பசுபதியே - துங்கமிரு
- எக. பங்குடிசேர் புள்ளமங்கை பால்வனைக்கு கற்புயத்தை,
நல்கு பசுபதி கன்னாயகா - மல்குபுகழ்ச்
- எஉ. சக்கரப் பள்ளியினிற் சார்ந்தவல்லி யங்கொதை
சொர்க்கரங்கு மாலந் துறையானே - மிக்க

எக. இது திருக்கயிலாயக்கொடுமுடிமூன்றில் ஒன்று

எஎ. இது அட்டவீரட்டத்தென்று, பிரமன்சிரங்கொ

சிவநாமப்பஃஞெடைவெண்பா.

கருகாஜர் மேவுங் கரும்பனையான் மோக
 முருகலர்தார் மூல்லைவன மூர்தி - பெருகுதிருப்
 பாலைத் துறைசேர் பனாதவள வெண்ணகையான்
 மாலைமிட்ட பாலை வனநாதா - சீலமிகு
 போற்றுகிரு ளல்லூர்வாழ் ஸ்வைகிரி சுந்தரிககே
 யாற்றல்புரி யுடபெரிய வாண்டவா - காழநிசையுங்
 காக்குமா லும்ங் களகா யகியழகுக்
 கேற்கு மெழிற பசுப தீசுரா - வாக்குமருட்
 சத்திமுத்த மேவுநின்ற தாய்பெரிய காயகியாள்
 சித்த மகிழுஞ் சிவக்கொழுந்தே - யத்தர்டுகழ்
 பட்டிச் சுரமேவும பால்வனா காயகிசேர்
 பட்டிச் சுரனே பராபரா - இட்டமிகும்
 பார்மகிழ வாழும் பழையாறை ஸ்ரீமேவுஞ்
 சோமகலா காயகிசோ சோமேசா - காமலாததேவ்
 வீழ்த்துட வடதளியின் மேவுங் கவுரியர்மை
 வாழ்ததும் பிரம வடதளியே - பூத்தவன
 மன்னு வலஞ்சுழியின் வாழ்பெரிய காயகியாட்
 கின்னமுத மானகபாத் தீசுரா - கன்னயஞ்சேர்
 பேரெயிலொழும் தின்பம் பெருகுங் குடலுக்குக்
 கூரயிர்கண் மங்களஞ்சேர் குமபேசா - சீரிருக்குங்
 கோலக் குடந்நைதக்கீழ்க் கோட்டத்தீல் வாழ்பெரியாள்
 பாஹகாது வாழ்மடந்தை பாகனே - சீலமிகு
 தேனார் மொழியுடன்வாழ் தென்குடந்நைதக் காரோண
 ஞானே தயச்சோம காதனே - மீனர்கட்

அ.க. அமரீகிராயனா திருவவதாரம்.

க.உ. இது சும்பகோணம்.

- சுடு குன்றமுலை நாயகியைக் கூடிகா கேச்சரத்தி
லன்றேவாழ் வுற்றசண்ப காரணியா - வென்றுந்
- சுசு. திருவா ரீடைமருதிற் சித்த மகிழ்ந்து
பெருகல மாமுலையாம் பெண்சேர் - மருதீசா
- சுள. தென்ருரங் காடுதுறைத் தேவிபவ ளக்கொடிசேர்
சங்கரா வாபற் சகாயனே - மங்காத
- சுஅ. செல்வநீ லக்குடிசேர் தேவியழ காண்மருவு
கல்லகா மமமுடைய நாயகா - முல்லைமலர்
- சுஊ. வம்புலவும் வைகல் வராகர்மா டக்கோயிற்
கொம்பிலிளங் கோதைபுணர் கோமானே - யின்பயிடு
- சுஐ. மங்கள நாயகியாள் வாய்த்ததிரு கல்லஞ்சேர்
துங்கவுமா மிகே சுரமணியே - யெங்குமகிழ்ச்
- சுஓ. தார்த்த திருக்கோழம் பத்திற் சவுந்தரத்தோ
டேய்ந்துவள ருங்கோகு லேசரா - வாய்ந்ததிரு
- சுஐ. வாவடு தண்டுடைக்க ணைவொப்பி லாமுலையோ
டேவிளங்கு மாமாசி லாமணியே - தேவர்தொழுந்
- சுஐ. செயபொற நியாகேசா சீர்த்துருத்தி மேவுகின்ற
வமபொ னமிர்தமுதி ழாயபிகையோ - டின்பயிடு
- சுஓ. வுத்தா வேதீ சுரனே திருவழுந்தநாச்
சத்திதரு மிக்க சவுந்தரததுக் - கத்தமருள்
- சுஐ. வேதபுரி யீசா மிகுபுகழ்மா யூரத்து
மாதஞ்ச நாயகிசேர் மாயூரா - கோதில்லாத்
- சுஓ. தோழியம்மன் றானே துணையா விளககரில்
வாமுர் துறைக்காட்டு வள்ளலே - காஞ்சர்

திருப்பறிய லூரில் நிகழுமிளங் கொம்போ
 டிருக்கும புகழ்வீரட் டேசா - மருக்குலவு
 தோகை சுகந்தவனம் தோன்றுசெம்பொன் பள்ளியினிற்
 போகமுறுஞ் சொர்ண புளோசுரா - வாரு
 பருவதரா சன்புதல்வி பங்கினனி பள்ளி
 யுறுந் றுணையப்பா வுண்மை - பெருகு
 வலம்புர மேவும வடுவகிாக்கண் டோயும்
 வலம்புர காதா வரதா - விலங்குந்
 தலைச்சங்கா டேயுஞ் சவுந்தரிதோ டோயு
 மலைச்செங் குருகா யகனே - யிலக்குமியை
 யாங்குட்க நேதநிரில் லாக்ஈரிற் றோயுமெழிற்
 றோள்பெற் திருக்குஞ் சுயமபுவே - வாள்பெற்ற
 கண்ணபி ராமி கடலூரி லோர்பங்கி
 னண்ணு மமுதகட லாயகா - வெண்ணுந்
 தயான மலர்க்குழன்மின சாருங் கடலூர்
 மயானப் பிரமபுரி மன்னா - பயோததிமான்
 , கூடுதிரு வேட்ட குடிச்சாந்த நாயகியா
 னுமிந் திருமேலி நாயகா - நீடுதிரு
 , வீகசத்தி யம்மையுடன் மிக்கதெளிச் சேரியினிற்
 டேசிலங்க வாழ்பார்ப்ப தீசுரா - மேசத்

க௦௭. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, தக்ஷயாகுங்காரம்.

கக௨. சிறப்புலிசாயனார் திருவவதாரம்.

கக௩. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, இயமனையுதைத்தது.
 இலியக்கலயசாயனார், காரிநாயனார் திருவவதாரம்.

- கக௭. தருமபுர மேவுஞ் சதாமதூர மின்றே
யருமையுள்ள யாழ்மூரி யானே - பெருகுமின்பம்
- கக௮. பூண்டுபோ கமமார்த்த பூண்முலையா னோடுள்ளா
ண்டமர்த்த தொப்பார ணீசரா - மாண்டகுக்கோட்
- கக௯. டாற்றின் மிகுஉண் டமர்பூங் குழலியொடு
தோற்றுமி ராபதசு வாமியே - போற்றும்
- கஉ௦. பவளவாணப பூங்குழலான் பங்கிலம்பர் மேவு
ஈவமார் பிரமபுரி நாதா - ஓவகைமா
- கஉ௧. காளத்தின மேவுகின்ற கன்னிபட்ச நாயகிதன்
ரோள்பெற்ற காளகண்டத் தோன்றலே - கீள்கதிக்குட்
- கஉ௨. பண்ணுமீ யச்சூரிற் பாவைசுந்த ரத்தாள்பா
னண்ணுந் திருமுயரசி நாயகா - வெண்ணுமிளங்
- கஉ௩. கோயிலிட மேவங் குயிலென்னு மேகலையோ
டேயுஞ் சகலபுவ னேசரா - வாயுடருள்
- கஉ௪. பொற்கொடி நாயகியாள் போற்றுதலு தைப்பதிசேர்
நற்குண முத்தீச நாயகா - சொற்குலவு
- கஉ௫. கொண்டல்வண்டு சேர்ப்புங் குழலியொடு பாம்புரத்தி
லிண்டைகொண்டு வாழ்பாடபு ரோகானே-யண்டர்தொ
- கஉ௬. மங்கள நாயகிசேர் மன்னுசிறு குடியின்
மங்களமாய்ச் சேருகின்ற மங்களா - பொங்குபுகழ்
- கஉ௭. மேர்படு வீழி மிழலையில்வாழ் சுந்தராகு
சாம்பிகைசோ வீழி யழகனே-பூம்பொழில்குழ்

கக௮. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று.

கஉ௦. சோமாசிமரநாயனார் திருவவதாரம்.

- வன்னியூர் மேவும் வளர்கேளரி பாப்பதிக்
கின்னமுத மானவக்கி லீசரா - பன்னுமறை
யாயுங் கருவிலியை யானுஞ் சுருவாங்க
நாயகிசோ சதகுணநன் னாயகா - தாயவன்பிற்
பேணு பெருந்தரைபூப் பேதை மலையாசி
பேணுஞ் சிவானந்தப் பிஞ்ஞகா - தோணு
நறையூச்சித் தீச்சரஞ்சேர் நங்கையழ் காளுக்
கிரையான சித்தலா தேசா - மலையேச
- ரரிசிம் கணாப்புத்தி ரானுமழ கம்மை
பரவுபடிக் காசுவைத்த பண்பா - மருமருவு
போதார் சிவபுரத்துப் பொன்பெரிய நாயகிசேர்
நாதா பிரமபுரி நாயகா - மீதான
- பண்பார் கலையநல்லூர்ப் பாவை யமுதவல்லி
கண்பா மமுதகலை நாயகா - விண்போற்றுக
- கின்னேசருவாலங் கிருதவினனோ டன்பர்துயர்
தள்ளுங் கருக்குடிவாழ் சற்குண - தெள்ளுமறை
௬. மல்குதிரு வாஞ்சியத்தில் வாழ்வந்த நாயகிசோ
நல்கு சுகவாஞ்சி நாதனே - செலவப்
௭. பெருநன் னிலத்திற் பெருங்கோயின் மேவும்
பிரகே சுரிசேர் பிரகா - மருவுதிருக்
௮. கொண்டிச் சரத்திற் குயில்சாந்த நாயகிசே
கொண்டோட் பசுபதியா மெம்மானே - பண்டைமறை
௯. நாடுக் திருப்பெரிய நாயகியோடு மபனையூர்
கூடுஞ் சவுந்தரனங் கொற்றவா - தேடரிய

கசு

சேஷத்திரக்கோவையாகிய

- கச௦. வீர்குடியில் வாழுகின்ற மின்னேல வாரகுழலி
நற்கணவா வீரட்ட நாயகா - சொரகலைகள்
- கச௧. கற்கும் புகலூர்க் கருந்தார் குழலிமகி
ழுகினி யீசனெனு மயமானே - மிக்கவர்த்த
- கச௨. மாணீச் சராமருவு மன்னுகருந் தாருமுலிக்
கானவர்த்த மாணீ கராதிபா - ஞானச
- கச௩. சரிவார் குழல்ராம நீர்தீச் சரத்தின்
மருவமிரா மேச வரதா - திருப்பயர்நூர்க்
- கச௪. காவியங் கண்ணி கணவா மமைபுகன்ற
நாவா திருப்பயற்று நாதனை - பூவிரக்கும்
- கச௫. வாயத்த மலர்க்குமுனன் மாதுசெங்காட் டங்குடியி
லேத்துகண வாகணப தீச்சரா - பூத்தமலர்
- கச௬. துன்னுவண்டு வாரகுழலித் தோகையொடு மாமருக
மன்னுகின்ற மாணிக்க வர்ணனே - பொன்னெயிலரு
- கச௭. சாத்தமங்கை மேவுகின்ற தையலிருமலர்க்க
னேத்து மயவந்தி யீசரா - வாய்த்ததிரு
- கச௮. நீணைக்க காரோண நீலாய தாட்சியையே
காணுங்கா யாரோ கணேசனே - மாணுறுந்
- கச௯. சிக்கலிலோர் பங்கிற் றிகழ்வே நெடுங்கண்ணி
நிர்க் மகிழுவ நீதனே - மிக்கபுகழ்க்
- கச௦. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, சலந்தராசரவதப
- கச௧. முருகநாயனார் திருவவதாரம்.
- கச௨. சிறுத்தொண்டநாயனார் திருவவதாரம்.
- கச௩. திருநீலக்கோயனார் திருவவதாரம்.
- கச௪. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று. அபிபத்தநா
திருவவதாரம்.

கீழ்வேளுர் மேவுகின்ற சிள்ளை வனமுலையாள்
 வாழ்வட் சயகாத மன்னவா - தாழ்வில்லா
 மாவிரவு தேனுர் வளர்மதுர பாடணிசோ
 தேவகுரு காதனெனுஞ் சினமயா - மாவிரதர்
 கண்ணுபள்ளி முக்கூட னுயகியாண் மைமேவங்
 கண்ணிபுணர் முக்கோணக் கண்ணுதலே - விண்ணவாபு
 மல்குதிரு வாருர்வாழ் மங்கையல்லி யங்கோலே
 டுல்கியவன் மீகப புராதன - கருகரு
 ளாதிபனாமாடரவக் கிண்டிணிக்காலானடங் கொள்
 வீதிவிடங்க விமலனே - நீதி
 யகிலே சுரிசே ரரகெறி ரேவு
 யகிலே சுரனே யரனே - மிகுபாவை
 யுண்மண் டளியு னுறும்பகு மினுமெலடிப்
 பெண்மகிழ வாழுமண்ட லேசுரா - மண்மகிழும்
 யாழினு மென்மொழியா ளின்ப விளபர்தனில்
 வாழும பதஞ்சலிம னோகரா - குழமரா
 மெய்க்குங் கரவீர மேவுபிரத் யட்சமின்னுள்
 கைக்கணிபொன் மேவுங் கரவீரா - தக்கபெரு
 வேளு நீறைகொண்ட மின்னேல வார்குழவி
 நாளும் பிரியாத காதனே - யாளுமருள்
 காட்டுத் தலையாலங் காட்டுத் திருமடந்தை
 மாட்டுகந்தே யாட வலவரதா - தீட்டுசெயபொற்

கடுக. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று, தண்டியழகனாயுநர்
 வவதாரம்.

௧௬௧. கோயில்குட வாயிலாக் கொண்டுநீத மும்பெரிய
நாயகிசேர் கோணேச நாயகா - துயமறை
௧௬௨. மன்னுசே றைப்பதில் வாழ்ஞான வல்லியடன்
செந்நெறி யப்பாநற செகதீசா - உன்னதஞ்சேர்
௧௬௩. ஊலூர் மயானத்து நற்பெரிய நாயகியாள்
பாஸ்சேர் பலாசவனப் பண்பனை - ஞாலமகிழ்
௧௬௪. காசி கடுவாய்க் கரைப்பத் தூர் மேவியசொன்
னேசுரிசேர் சொன்ன புரோசுரா - நேசுபுகழ்
௧௬௫. தோருமிரும் பூனை யெனுந்தலத்தின் மாதுமையா
ளாரும புகழ்காசி யாரணியா - சீரு
௧௬௬. ரரதைப் பெரு மபாழி யாமையலங்கார
மருவும் பாதாள வரதா - பொருவி
௧௬௭. உவரிவ ணல்லூரி லணிசவுநதா வல்லி
மவமுதவா முஞ்சாட்சி நாதா - புவனை
௧௬௮. நாயமங் களநா யகிசேர் பரிதி
நியமப் பரிதியப்பா நீதா - ஷயருலகுக்
௧௬௯. காதிவெண்ணி பூசே ரழகிய நாயகிபுட்
காதனமிகு வெண்ணிக் கருமபேநம் - போதமிகு
௧௭௦. பூவனூர்க் கற்பகத்தைப் புல்லுகின்ற புட்பவனத்
தேவனே தேவர் சிகாமணியே - மாவளமை
௧௭௧. தோற்று பாதாளீச் சுரவமுத நாயகியாள்
போற்றியிடுஞ் சர்ப்ப புரோசனே - தேற்றத்
௧௭௨. திருக்கள ரூரிற் றிசநூம்ளங் கொம்போ
டிருக்குங் களரிமுனை யீசா - மருக்குலவு
௧௭௩. சிற்றேம மேவுந் திகழகிலான் டேசுரிதோ
ணத்துகின்ற பொன்வைத்த நாயகா - வுற்ற

ருவுசாத் தானத்துச் சேர்பெரியா டோயும்
 பாருவிலா மந்திரபு றோசா - திருவா
 ிடுபா வனத்தி லெழின்மங்க ளஞ்சேர்
 ிடுமபா மிருசற் குணனே - தடஞ்சூழ்
 ிக்குளஞ்சேர் கற்பக னேகனித்தே மாவின்
 ிடுக்கட் சவுந்தரிதோய் வாழ்வே - படிக்குண்மிசு
 ண்டலை நீணெறியிற் சார்நீ ணெறிகாதா
 ிண்டுமுகூட் தனஞான மாதன்பா - கண்டமுதை
 பாட்டு மதூர வசனியுட னேமகிழ்த்து
 'காட்டோ மருவுங் கொழுந்திசா - காட்டுபுகழ்
 'வண்டுறை வேணெடுங்கண் மெல்லிதனக் கின்பருளும்
 'வண்டுறை நாதா விமலனே - தண்டமிழ்சேர்
 தாளள டபூ னாமேவுங் கோலச் சவுந்தரிசேர்
 னள்ளலே வில்வ வனேசுரா - தெள்ளுபுகழ்ப்
 'பொயிலில் வாழ்பெரிய பெண்ணமுதை மேவுகின்ற
 'ருடைய மிக்க செகதிசா - வார்கொள்ளிக்
 ாடு குளிரக் கமழ்பஞ்சின் மெல்லடியான்
 டுமக்கி னீசா குருமணியே - நீடு
 கிருத்தெங்கூர் மேவுந் திகழ்பெரிய மான்றோய்
 றருத்தங்கு வெள்ளி மலையே - தருத்தங்கு
 கெல்லிக்கா மேவு நிகழ்மங் களமாது
 புல்லுகின்ற கெல்லிவனப் புண்ணியா - கல்லவர்கேர்
 காட்டியத் தான்குடிவாழ் தன்னகிரி நாதாகற்
 றோட்டுமூர் மங்கை துணைவனே - மீட்டுதிருக்

- கஅ௬. காறாயன் மேவுங் கயிலாய நாயகிசே
 ரோறார்ந்த கண்ணு யிரத்தானே - மீறமெழின்
- கஅ௭. மாதுமை நாயகிசேர் மார்பாகன் றுப்பூவாழ்
 நாதா நடுத்தறின் னுயகா - நீதி
- கஅ௮. வலிவல மேவு மனதனுணையே சும்ப
 முலைவானை யங்கண்ணி மோகா - நலமேவு
- கஅ௯. கச்சின வெள்வனியாள் கண்ணாக் கண்டுதின
 நச்சிமிடுங் கச்சினநன் னுயகா - மெச்சுமருட்
- க௧௦. கொண்டசே கோளிலிவாழ் கோளிலிகா தாவினிய
 வண்டமர்கூந் தன்னுண மாதன்பா - தொண்டாதொ
- க௧௧. பாலினு மென்மொழியாள் பங்கா திருவாழ்மூர்ச்
 சூலதரா வாயமூர்ச் சுவாமியே - கோலமிரு
- க௧௨. யானைப் பழித்தவள்வே தாரணிய மாடலத்தில்
 வாழப் படைத்த மறைக்காடா - சூழாமா
- க௧௩. வாககத்தி யான்பள்ளி மங்கைபா காப்பியாள்
 மோக வகத்தீச முன்னவா - மாருழகர்
- க௧௪. கோடிக்கா மேவுகின்ற கோதைமை யார்தடங்கண்
 தேடு மமுத கடச்செல்வா - நீடுபுகழ்ச்

(ஈழநாட்டுத்தலம் - ௨.)

- க௧௫. சோழமண்ட லந்துற்றுத் தொன்னாற்றுக் கப்பானல்
 லீழமண்ட லத்தி விலங்குபதி - வாழ்வுமிரு

கஅ௬. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று.

க௧௦. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று.

க௧௧. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று.

க௧௨. இது சத்தவிடங்கத்தொன்று.

மன்னு திருக்கோண மாமலையின் மாதுமைசேர்
பொன்னேகோ ணேசப் புராதன - கன்னயஞ்சேர்
கேதீச் சரத்திற் கெவுரிபுடன் வாழுநின்ற
கேதீச் சுராவேத தேனே - நீதிநிகழ்

(பாண்டிநாட்டுத்தலம் - ௧௪)

பாண்டிகன் னுட்டுப் பதிமதுரை மீளுட்சி
காண்டிமகிழ் சொக்கக் கடவுளே - நீண்டபுக
முப்பனூர் மேவுநின்ற வடபிளையோ டெவ்வுலகுங்
காப்பவனே யாப்பனூர்க் காரனா - பூப்புகழு
மன்பார் திருப்பரங்குன் றுவுடை காயகிசேர்
நண்பா பரங்கிரகன னாயகா - வினபார்
திருவேட கத்திற் நிகழுமுமா தேவி
மருவேட காதா வரதா - பெருகுகொடுங்
குன்றத் துறையுங் குயிலமுத காயகிசோந்
தென்று மகிழ்கொடுங்குன் றீசரா - வென்றுந்
திருப்புத்தூர் மேவுஞ் சிவகாமி பங்கி
லிருக்குந் திருப்புத்தூ ரீசா - திருப்புனவா
யிறகுட் பரங்கருணை யீசரியைக் கண்டிமகிழ்
கமகட் பழமபதிகன் னாயகா - விற்றையனி
ராமேச் சரமேவும் ராமனா தாவாசத்
தாமபர்வ தவர்த் தனிக்கின்பா - வோமயிகு

௩௩. இது திருக்கயிலாயக்கொடுமுடி மூன்றிலொன்று.

௩௪. இது பஞ்சசபையிலொன்றாகிய சித்சபையுள்ளது,
நாயனார் திருவவதாரம்.

௨௦௬. மாடானை யம்பதியி லம்பா யிரவல்லி
நாடுகின்ற வாதிரத்தன நாதனே - நீடுமயிற்
௨௦௭. கூராரூங் கட்பொற் கொடிமகமா யிக்கருளுங்
காரோ திருக்காணைக் காண்யே - பேரருளசோ
௨௦௮. பூவணமின் னம்மை புகழ்பூ வணநாதா
னவண மேனிச் சுடாக்கொழுநதே - தேவி
௨௦௯. துணைமாலே யோடுஞ் சழியனகா மேவு
மிணையாந் திருமேனி யீசா - வுணாவாய்
௨௧௦. குழல்வாய் மொழியினெடுங் குற்றூல மேவுங்
குழகா குறுடபலாக் கோவே - யழகுதிரு
௨௧௧. செல்வேலி மேவு நிகரிலாக் காதிமதிச்
செல்வமே வேணுவனச் சிங்கமே - பல்வளஞ்சேர்

(மலைநாட்டுத்தலம் - க.)

௨௧௨. பன்னாண் கெனுமிப் பதிக்கப்பான் மாமலைநாட்
டந்தாளவன் றெண்டர்க் கருள்செயது - மன்னுதிரு
௨௧௩. வஞ்சைக் களத்திலுமை யடமையுடன் வாழுநின்ற
கஞ்சமுகத் தஞ்சைக் களத்தப்பா - விஞ்சுகொங்கு

(கொங்குநாட்டுத்தலம் - எ.)

௨௧௪. நாட்டி லவிநாசி நல்லூர்ப் பெருங்கருணை
நாட்ட மடுமூமவி நாசியே - தீட்டுந்
௨௧௫. திடமார் திருமுருகன் பூண்டித் திருவா
வுடைசேர் முருகா வுடையாய் - வடிவான

௨௧௦. இது பஞ்சசபையிலொன்றாகிய சித்திரசபையுள்

௨௧௧. ■■■ பஞ்சசபையிலொன்றாகிய தாமபிரசபையுள்

‘‘என்றசீர்செயுமாறநாயனார் திருவவதாரம்,

சிவநாமப்பஃஞ்ஞடைவெண்பா. உத.

ஐன்பர்தொழுஞ் செங்குன்று ரர்த்தகா ரீசரிசே
 ரின்பமே யர்த்தகா ரீசரா - மன்புகழ்சேர்
 வெஞ்சமாக் கூடல் விகிர் தே சரிமகிழு
 நின்சொல் புகழு டவிகிர் தேசனே - மிஞ்ச
 பவானிகூ டல்சேர் பணாவேத மங்கைக்
 வொயிகுந்த சங்கம வாதி - யுவாமதிகே
 ாணனப் பண்மொழியோ டான கொடுமுடிவாழ்
 கோனே கொடுமுடியாங் கொற்றவா - வேனெடுங்க
 ணுற்றகிரு பாசா யகியோடு மானிலையப்
 பதறு கருவூர்ப் பசுபதியே - மற்றப்

(நடுநாடு அல்லது மகதநாட்டுத்தலம் - ௨௨.)

பதியேழக் கப்பாற் பகருடு நாட்டிற்
 நதிசெய்து விண்ணோ தொழுவாழ் - முதிரு
 மரத்துறை யாகந்த காயகிக்கன் பாரு
 மரத்துறை நாதா வமலா - நிருத்தமுறு
 னங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே பாங்கொருநா
 பாங்கடநதை காயகிபங் கானனே - பாங்கான
 கூடலையாற் றூரிற் குலவும் புரிசுழலா
 னுட செறிகாட்டு நாயகா - வாடுமிடை
 லேமலர்க் கண்ணியுட னீனெருக்கத் தம்புலியூர்ப்
 பாலுக்கத் லேகண்டப் பண்ணவா - கோலத்

-
- சு. விமனமிண்டகாயனார் திருவவதாரம்.
 ர. எறிபத்தகாயனார் திருவவதாரம்.
 கூ. கலிக்கம்பகாயனார் திருவவதாரம்
 -இ. திருலேகண்டயாழ்ப்பாணகாயனார் திருவவதாரம்.

- உஉ௬. திருத்தினை யூரிற் நிகழுமிளங் கொம்போ
டிருக்குந் திருந்தீச் சுரனே - பெருத்ததிருச்
- உஉ௭. சோபுர மாககிற் சோபுர நாயகிசேர்
சோபுர நாதா சுவாமியே - மாபுனிதர்
- உஉ௮. நட்பார் திருவதிகை நாயகிமே வுப்பதிகை
யப்பாவீ ரட்டானத் தமமானே - பெப்போது
- உஉ௯. நன்னுந் நாவலூர் நங்கைசுந்த ரம்புணரு
மிந்தூர் சடைநாவ லீசுரா - சுந்தரமாம்
- உ௩௦. விர்த்தா சலமேவு மின்பெரிய நாயகியாள்
பர்த்தாவா மிக்க பழமலையே - காததாவாய்
- உ௩௧. கெல்வெண்ணெ யூமேவு நீமைலர்க் கண்ணுள்சேர்
வில்வமுடி வெண்ணெய் விகிந்தனே - செல்வமிருங்
- உ௩௨. கோவல்வீ ரட்டக் குயில்சிவா னந்தவல்லி
மேவுமவீ ரட்டேச வித்தகா - மேவி
- உ௩௩. யறையணிகல் லூரி லுருண யகிசே
ரறையணி நாதா வானே - நிறைசே
- உ௩௪. ரிடையாற்றில் வாழ்சிற் றிடையா யகிசே
ரடலேற் றிடையாற் றரசே - கெடியதிரு
- உ௩௫. வெண்ணெய்கல்லூ ரிற்றடுத்தாட் கொண்ட விமலாடே
கண்மங்கை நாயகிசேர் காதலா - வண்ணத்

உஉ௮. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, திரிபுரதகனம்.

உ௩௬. சன-யசாயனார், இசைஞானியார், சுந்தரமூர்த்திச
மிகள், நாகிங்கமுனையரையசாயனார் திருவவதாரம்.

உ௩௭. இது அட்டவீரட்டத்தொன்று, அந்தகாசுரனை யு
தது; மெய்ப்பொருளையனார் திருமூர்தாரம்.

சிவநாமப்பஃஞ்ஞெடைவெண்பா: ௨௩௩

ஸைவநாத் திருநகர்வா முத்துநைவந் ரப்பா
 ஸையார்பூங் கோதைபுமை சண்பா - முதையாப்
 நிகூர் வடுவகிர்க்கண் மங்கைபங்கா மாஸ்கண்
 ரிடவாழி யீசைவடு கேசா - தொடியணிகை
 றணிக்க வல்விபுடன் மாணி குழிமருவு
 றணிக்க மேனி வரதனே - நீணிலத்திற்
 சகறுசீர் கொண்ட திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
 தாகைபுணா தோன்றாத் துணைவனே - வாஞ்திரு
 மண்டிச் சரநகர்வாழ் முண்டிசா கூரயிற்கண்
 காண்டகா னூர்குழலி கொண்கனே - யண்டர்
 கழ்பனங்காட் றீரிற் திருப்புறவ மின்னாள்
 கிழ்பனங்காட் டிசா வரதா - மிகுபுகழ்சே
 ரமாத் தா மேவு மழகிய ராயகியுட்
 ரமார்த்த மாமழகு காதலா - தேமார்த்த
 ண்ண மலேசே ருணு சலாகருணை
 ண்ண முலேசேரு முத்தமா - வெண்ணும்

(தொண்டைநாட்டுத்தலம் - ௩௨.)

திகளிரு பத்திரண்டிற் கப்பானற் பாலி
 திசைர் புகழ்த்தொண்டை நாட்டிற் - கதியுதவு
 ராஞ்சிபுரத் தேகாம் பரணைநற் காமாட்சி
 ராஞ்சையொடு கட்டிம வயிரமே - யாய்ச்துமறை

கூ. பஞ்சபூதலிங்கத்துள் ஒன்றாகிய தேயுலிங்கம்.

தி. இது ஸுத்தத்தலம் ஏழில் ஒன்று, பஞ்சபூதலிங்கத்
 துறாகிய பிரிகிலிவிங்கம், திருக்குறிப்புத்தொண்டையாணர்
 ரகாடவர்கோயாணர் திருவவதாரம்.

- உசக. போற்றுறுங் கச்சியப்பா பொங்குதிரு மேற்றளிசை
மேற்றளி நாயகனே மிக்கோர்முன் - தோற்றுமெழி
- உசஎ. லோணகாக் தீசரஞ்சே ரோணகாக் தீசானே
காணு மனேகதங் காவதத்துத்-தாணுவே
- உசஅ. காவதனே கச்சிசெறிக் கானாக்காட் டேய்ந்துவருந்
தேவனே கானாத் திருநாதா - மேவுங்
- உசக. குரங்கணின்முட் டடவாமுங் கோவேவா லீசா
விரங்குமிறை யார்வனையா ளின்பா - வரஞ்சார்
- உசஇ. திருமா கதற்புவன நாயகிதோள் சேர்ந்து
மருவடைக்க லங்காத்த வாழ்வே - திருவோத்தூர்ப்
- உசக. போத விளமுலையாள் போற்றிடு நான்குபுய
நாதா திருவேத நாதனே-நீதிப்
- உசஉ. பனங்காட்டீர் மேவும் பனங்காடா சொல்லும்
வனங்காட் டமுதவல்லி மன்னா - கனங்காட்டிம்
- உசக. வல்லத்தில் வாழுமெங்கள் வல்லாம பிகைபுணரும்
வல்லநா தாகருணை மன்னவா - உல்லதிரு
- உசச. மாற்பேறு மேவுகின்ற மான்கருணை நாயகியா
ளேற்பான மால்வணங்கு மீசனே - வாய்ப்பாகு
- உசஇ. மூறனகர் மன்னு முமைபாகா மிக்காக
ஆறுங் கருணை யுமாபதியே - தேறு
- உசசு. மிலம்பையங் கோட்டீர்கோ டேத்து முலையாள்
கலந்தசந்தி ரசே கரனே - துலங்குதிரு
- உசஎ. விற்கோல மேவும் விளங்கு புராத்தகிசேர்
பொற்கோல மேவும புராத்தகா - மிக்கதிரு

உசஇ. இது தக்ககாலம்.

உசஎ. இது கூவம்.

சிவநாமப்பஞ்சொடைவெண்பா. உரு

வாலங்காட் டிற்றிகழ்வண் டார்முழி போற்றின்று
 சாலமிக் கும்மூர்த்த தாண்டவா - ஞாலமகிழ்
 பாகுரின் மேவும் பசுபதி நாயகிசேர்
 பாகூர்கா தாசிற் பராபரா - பேசுபுகழ்
 வெண்பாக்க மாடிகரின் மேவுகனி வாய்மொழிசேர்
 பண்பாவெண் பாக்கப் பரமனே - நண்பான
 கள்ளிற் பதிர்சிவா கத்தாகண் ணாரருளைத்
 தெள்ளுமா கத்தவல்லி சேர்புயனே - விள்ளரிய
 ஞானபபூங் கோதையுட னற்றிருக்கா ளத்தியினிற்
 கானவன்கண் ணப்புங்கா ளத்தியே - வானவர்கள்
 போற்றுகிரு வொற்றியூர்ப் பூவை வடிவுடையா ,
 டோறுமா கந்தத் தியாகனே - தோறுமா
 வலிநாய மேவும் வலிநாய காதா
 தலையான தாயமமை சார்பே - நிலையார்
 திருமுல்லை வாயிற் சிவபா சுபதே
 சுரனே கொடியிடையாக் தோகை - வரனேசொல்
 வேற்கா டெனுந்தலத்தில் வேற்கண்ணி பான்மருவும்
 வேற்காட் னேமயிலை மெய்ப்பதியி - லேற்காத

-
- .ருஅ. பஞ்சசபையிலொன்றாகிய இரத்தினசபையுள்ளது.
 .ரு௦. இது திருவிளம்புனர்.
 .சுஉ. பஞ்சபூதலிங்கத்து ஞொன்றாகிய வாயுலிங்கம்.
 .யிலாயக்கொடுமுடி மூன்றில் ஒன்று.
 .சு௬. கலியநாயனார் திருவவதாரம்.
 .சு௭. இதுபாடி.
 .சு௯. மூர்க்கநாயனார் திருவவதாரம்.

- உசு௭. வென்பைப்பெண்ணுக்கி யிமையா சலமகளோ
டினபுற்றுறைகபா லீசுரா - துன்பகற்றும்
- உசு௮. வானமியூர் மேவும் வளர்சுந் தரமாதின்
பான்மே வியாருந்தே பால்வண்ணு - காண்டேவுங்
- உசு௯. கச்சுரா லக்கோயில் கன்னியுமை மாதுதின்
மெச்சவிருந் திட்ட விமலனே - கச்சு
- உசு௦. மிடைச்சுர மேவு மிடைச்சுர காதா
மடக்கொடி சேரு மணுளா - வடற்றிறல்சேர்
- உசு௧. செய்யகழுந் குன்றிற் றிகழ்பெண்ணி னல்லாள்சேர்
மெய்யனே வேதநிரி வேதியா - பொய்யிலா
- உசு௨. வச்சிறு பாக்கத் ததிசுந் தரமின்னு
ளீச்சையுறும் பாக்கபு ரோசனே - கொச்சையிலா
- உசு௩. வக்கனா தன்னில் வடிவாம் பிணைமருவு
சிற்கனமே வுஞ்சந்தர சேகரனே - சொற்கொ
- உசு௪. ளரசிலியூர் தங்கு மனம்பெரியா டோள்சே
ரரசிலி காதா வரனே - யுரமேவுங்
- உசு௫. காண்மே விரு பைமா காளக் குயின்மொழிசே
ரோமனிம நேமாகா ளேசுரா - காமம்
(துளுவநாட்டுத்தலம் - க.)
- உசு௬. பகரிப் பதிகண்மூப் பானிரண்டிக் கப்பாற்
றிகழ்துளுவ நாட்டிற் சிறந்து - புகழ்கொண்ட
- உசு௭. கோகரண மேவுதிருக் கோகரண நாயகியாள்
பாகமுறு மாபலப ராபரா - வாகுறவே
- உசு௮. திண்பார் புகழ்காடூத் திக்கப்பா லுத்தரத்திற்
கிண்பான் மருவி யிருக்குடூ - பண்பாந்
- உசு௯. வாயிலார்ராயனா திருவவநாரம்,

(வடநாட்டுத்தலம் - இ)

கிருப்பருப்ப தஞ்சேர் சிவனே யினிய
 பருப்பத மங்கை பதியே - விருப்பமுற
 லீலப் பருப்பதஞ்சேர் நீலாம் பிகைமகிழு
 லீலா சலநாத நித்தனே - மேலா
 மனேகதங் காவதஞ்சே ரப்பா கருணை
 மனோன்மணி பேரு மணுளா - வகாதித
 கிருக்கேதர ரக்கௌரி சேருங்கே தாரா
 விருக்குமுத னுன்மறையு மேத்த - வுருக்கமுடன்
 பூதகண ஈதர் புடைகுழ வானவரு
 மாதவரும் போற்றி வரங்கேட்பப - போதுகந்த
 னபங்கோதை வேர்கட் பசியநிறப பார்ப்பதிதரா
 பங்கோர் புறத்தி னமர்ந்திருப்ப - மங்காத
 மாகயிலை யாகுகொடித் தான்மலையி லென்றென்றுங்
 தாகமதா வீற்றிருக்குஞ் சமபுவே - போகசுக
 மாறிலா வள்ளியொடு மால்யானை மங்கையொடு
 மாறு தலத்து மருள்பெருக - மீறுமெழிற
 குன்றுதொறு மாடுங் குமாவே னைப்பயந்த
 கன்று மா னேந்துங் கராம்புயனே - வென்றியிகு
 ஞானசம் பந்தர்திரு காவனாயர் வன்றொண்டர்
 பாணிகருந் தேவாரப் பாமாலை - மாநிலத்திற்
 பான்குடனே சாற்றும் பதிகளிரு னுற்றொழுபா
 னுன்கனறிக் கசிமுத னற்பதிகப் - பான்குவைத்துப்
 பாடு மிடங்களினு பண்புடைய வாழ்வுப்
 பீடுபெறு காதன் பிறங்கருளாற் - சூடுகின்ற

௨௧௧. மாணிககம் போன்றதிரு வாசகத்தி னல்லிசைப்பா
பூணுந் தலங்களினும் பொற்புடனே - நீணிலத்திற்
௨௧௨. நேணுகின்ற வெண்ணிலாத் தொன்னகர்க டோறு
வாணுதலா ளோடு மகிழ்ந்திருக்குந்-நாணுவே
௨௧௩. சச்சிதா னந்த சதாசிவமே யன்பர்கெஞ்சில்
வைச்சிருக்கு கன்னமச்சி வாயமே - மெச்சு
௨௧௪. மகன சகள வகண்டிதமே யின்பந்
திகழ்தற் பரமே சிவமே - மிகவுறுபே
௨௧௫. ரன்புடனே யன்ற னனத்தகா மந்தையிடு
பண்பாகப் போற்றிப் பணிபவருக் - கின்ப
௨௧௬. நிதியே பரமசிவ நித்தியவா னந்த
பதியே பசுபதியே பண்பார் - கதியுதவு
௨௧௭. மாணந்த விற்பமே யாதாவா கம்புமவர்க்
கானந்த மாக்குவிக்கு மையனே - யானந்த
௨௧௮. போக சிவாநந்தப் பொற்பாத மென்னெஞ்சில்
யோக முறச் செய்வா யுமைபாகா - வாகைபெறு
௨௧௯. நின்னன்ப ருக்கு நிகழுமெண் சிததியொடு
பன்னலமு மெய்யன்பும் பாகியமு - மன்னவென்ற
௨௨௦. கந்தா தொளிர்நித்யா னந்த சுகவாழ்வுந்
தந்தருளுந் றானே சரண்.

சிவநாமப்பஃஞ்ஞைடவெண்பா

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

* திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

காப்பு.

ய்யன்பர் காமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
யன் திருவடியே காப்பு.

தில்லைவாழ்ந்தணாகள் சோலை கண்டனா
ரில்லை யளித்த வியற்பகையார் - தொல்லை
யினையான் குடிமாறா மெய்ப்பொருளா னென்று
மினையா விறன்மிண்ட ரின்ப - மளவுமமர்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுகழேனாதி
காதர்திருக் கண்ணப்பர் கற்கலயர் - மேதகுசர்
மானக்கஞ் சாறாரி வாட்டாய ரானாயர்
ஞானத் திருமூர்த்தி காயனார் - மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்னுனைப் போவார்
துரிசி திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - மருவுமறைச்
சன்மசர் வாசீசர் தக்க குலச்சிறையார்
கொண்ட மிழலைக் குறுமபனார் - தொண்டுசெயு
நீள்காணாக் காலம்மை யப்பூதி நீலகக்கர்
மூளு மயிகந்தி முத்தமிழை - யானுங்
திருஞான சம்பந்தர் செய்யகலிக் காம
ரருண்மூலர் தண்டி யடிகள் - வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்
காமார் சிறப்புலியார் கற்றொண்டி - னேமச்

இஃது, திருவாவடுதிறையாதீனம், ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவர்
குளியது.

௩௦ திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

௧௦. சிறத்தொண்டர் சேரமான் செய்யகண காதர்
விற்றகனந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத் - திறத்து
௧௧. பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்
மொய்கொணர சிங்க முனையராய - னாயரதி
௧௨. பத்தர்கலிக் கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி
கைத்தபுல னையடிகள் காடவர்கோன் - மெய்த்தக
௧௩. புல்லனார் காரிகெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்
உல்ல முனையடுவார் காயனார் - மல்குகழம்
௧௪. சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்
கோங்கா புகழ்த்துணையார் கோட்புலியா - ரங்கண
௧௫. பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார் - நித்தமு
௧௬. முத்திகெறி காட்டு முதல்வா முழுதுணர்ந்தோர்
பித்தனுறை யாரூர்ப் பிறந்தார்க - ளத்தனையே
௧௭. முப்பொழுதுக் தீண்டுவார் முழுநீறு பூசுவா
ரப்பாலு மீச னடிச்சார்த்தார் - மெய்ப்பூசன்
௧௮. மானியார் கேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்
பான்மையார் லீலகண்டப் பாணனார் - மேன்மைச்
௧௯. சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்து
தொடையாகப் பாடியவன் றொண்ட - ரடியின்கள
௨௦. சித்தனையெய் தித்தக் திருநாமக் கோவைதனை
மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்சிலித்து - கைந்துருகி
௨௧. மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்
கைதவமும் புல்லறிவுங் கற்பனையு - மையலுந்தீர்த்
௨௨. தத்துவிதா னந்த வகண்டபரி பூரணத்தி
னித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கணபதி துணை.

ரு மு ரு கா ற் று ப் ப லை.

மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை

ந க் கீ

அருளிச்செய்தது.

பெரும்பான்மையும் நச்சினார்க்கினியா

உரைக்கருந்தைத் தழுவி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

புர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

வி சுவநாதபிள்ளையார்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலையந்திரசாலை

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

கஉ-ம் பதிப்பு.

இரௌத்திரிஸ் ஆனியீ.

(Copyright Registered.)

பிரபந்தவரலாறு.

பாண்டிதேசத்திலே மதுராபுரியிலே இருந்த பெய்ய
யடிமையில்லாப் புலவர்களாகிய கடைச்சங்கத்து வித்து
வன்களுக்குள்ளே தலைவராகிய நக்கிராதேவர் வடதிசையிலே
இமயமலைக்குச் சம்பந்திலே ஒரு பெருங்காட்டினுள்ளே
போகும்போது, அங்கே ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு, நீராடி,
சிவபூசை செய்துகொண்டிருக்கையில், அத்தடாகக்கரையி
லுள்ள தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஒரு ஆலமரத்திலிருந்து
ஒரு பழப்பு அவருக்கு முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்
புறத்திலுமாக விழுந்தது. நீரிலே விழுந்த பாதி மீன்வடிவ
மும், நீர்ப்புறத்து விழுந்த பாதி பறவைவடிவமும் அடை
ந்து, இருபக்கத்திலும் இழுக்க, நக்கிராதேவர் அவ்வாச்சரிய
மான காரியத்திலே கருகதுச்செலுத்தினார். அந்நாலே சிவ
பூசைக்குத் தவறு உண்டாயிற்று.

அதன்முன்பு அவ்விடத்தே அப்படியே சிவபூசை
யில் வழுவின்வர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்
றென்பதின்மரை ஒரு மலைக்குகையில் அடைத்து, இன்
னும் ஒருவன் வேண்டும் எனக் காத்திருந்த ஒரு கொடிய
பூதமானது நக்கிராதேவரை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அக்குகை
யில் அடைத்து, ஆயிரவராக்கி, தன்னியமப்படி அகப்பட்ட
அவ்வாயிரவரையும் உண்ணுதற்கு நீராடப்போயிற்று.

முன் அடைபட்டிருந்தவர்கள் எல்லாரும் நக்கிரதேவர்
 ஸரப் பார்த்து, 'நாங்களெல்லாரும் நெடுங்காலமாக இப்பூதங்
 கின் சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும், இப்பூதத்தாலே உணவு
 முதலியவைகளைப் பெற்றுப் பிழைத்திருந்தோம் இன்
 னைக்கு உம்மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகுகாலம் பப்
 பித்தது' என்று அழுதார்கள். நக்கிரதேவர் அதுகூறி,
 மனமிரங்கி, முருகக்கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாறப்ப
 பாட எங்கிற இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். உடனே
 முருகக்கடவுள் எதிர்வந்து அவ்வாபத்தை நீக்கி, அவர்க
 ளெல்லாரையும் காப்பாற்றியருளி, நக்கிரசரப் பார்த்து 'இப்
 பிரபந்தத்தைத் தினுநோறும் அன்புடனே ஒதுபவர்களு
 க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வருவேம்' என்று
 வாக்குத்தத்தஞ் செய்தருளினார்.

உ

கணபதி துணை.

திருமுருகாற்றுப்படை

மூலமும் உரையும்.

திருமுருகாற்றுப்படையென்பது திருமுருகினிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தலை உடையதென ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை ப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் இப்பிரபந்தத் திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. திருவென்னும் பலபொரு ளொருசொல் வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பது போலத் தமிழ் ழிலே தேவர்கள் அடியார்கள் ஞான நூல்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட் கும் விசேடணமொழிபாடி அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப் பொருளை உணர்த்திவரும்; ஸ்ரீ அனந்தேசுவரர் ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர் ஸ்ரீ வாதாளாகமம் ஸ்ரீ சாலிவாடிபுரம் ஸ்ரீ பாதம் எனவும், திருமுருகர் திருநாளைப்போவார் திருக்கோவை திருநெல்வேலி திருவடி எனவும் வழங்குமாற்றால் அறிக. முருகென்றது சுப்பிரமணிய சுவாமியை, எக்காலத்தும் இளமையை உடையோராதலால் அவருக்கு முருகனென்ப போந்த பண்பிப்பெயர் அன் விசுவநாதர் குன்றி முருகு எனப் பண்புப்பெயராய் நின்றும் அப்பண்பிப்பொருளையே தந்து நின்றது; அரசன் அமைச்சன் என்பன அரசு அமைச்சு

என நின்றாற்போல. ஆற்றுப்படையென்றது வழிப்படுத்
தல். ஆறு பநி என்னும் இரண்டு சொற்கள் ஒருங்குகூடி
ஆற்றுப்படு என ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டுப் பகுதியாய்
நின்று தொழிற் பெயர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஐ ிகுதி
புணர்ந்து ஆற்றுப்படை என மூடிநகது. ஐ விசுதி
தொழிற்பெயர்ப் பொருளுணர்த்தல் கொடை அளபெடை
கண்படை என்பனவற்றிற் காண்க. வழிப்படுத்தியது
எதன்பொருட்டெனின், முத்திபெறுதற் பொருட்டென்க.
அது பின்னர் இப்பிரபந்தத்தில் “சேவடி படருஞ் சேம்ம
லுள்ளமோடு—நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறை
யுஞ்—சேவலு” என்பதனால் அறியப்படும். யாரையெனின்,
அம்முத்தியைப் பெறுதானாகியும் அதனைப் பெறுதற்கு
அபேகைகூடியுடையானாகியும் உள்ளானொருவனை. என்னை!
ஒரு பொருளைப் பெற்றவனைப் பெறுதியென வழிப்படுத்தல்
வேண்டாமையானும் அதனைப் பெறுதற்கு அபேகைகூடியில்
லாதவனை வழிப்படுத்தல் கூடாமையானும் என்க. யாரோ
னின், அம்முத்தியைப் பெற்றொருவன். என்னை! ஒரு
பொருளைப் பெறுதான் அப்பொருள் இத்தன்மைத்தென்
பதும் அதனைத் தனக்கு நயவல்லார் இவரென்பதும் அவரி
டத்து அதனைப் பெறும் நெறியும் அதனால் தான் எய்தும்
இன்பமும் உள்ளபடி அறிதலும் பிறர்க்கு அறிவித்தலும்
இயலாமையானென்க. இப்படிப் பிரபந்தஞ் செய்தற்கு விதி
யாதெனின், தொல்காப்பியத்துப் புறத்திணையியலில் “தாவி
னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்—சூத ரேத்திய துயி
லெடை நிலையுங்—கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விழ
வியு—மாற்றிடைக் காட்சி யுறழ்த் தோன்றிப்—பெற்ற

பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறீஇச்—சென்று பயனெதிரச்
சொன்ன பக்கமுஞ்—சிறந்த நாளணி செற்ற நீக்கப்—
பிறந்த நாளவயிற் பெருமங் கலமுஞ்—சிறந்த சிந்தி மண்
னுமங் கலமு—நடைபிசுத் தேத்திய குடைபிழன் மாபு—
மாணாச் சுட்டிய வான்மங்கலமு—மன்னையி லழித்த
மண்ணு மங்கலமும்—பரிசில் கடைஇய கடைக்கட்டு நிலை
யும்—பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி—நடைவயிற்
றேன்று மிருவகை விடையு—மச்சமு முவகையு மெச்ச
மின்றி—நாளும புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்—காலங்
கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட—ஞாலத்து வருஉ நடக்
கையது குறிப்பிற்—கால முன்றோடு கண்ணிய வருமே”
என்னும் நூல்-மருத்திரத்தில் “ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத்
தோன்றிப்—பெற்ற பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறீஇச்—
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பதேயாம்.
இங்கே பெருவள மென்றது செ இயலில் “கொடிநிலை கா
தழி வள்ளி யென்ற—வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்
றுங்—கடவுள் வாழ்த்தோடு கண்ணிய வருமே” என்னும்
நூல்-ம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட கொடிநிலை முதலிய மூன்
றனுள் ஒன்றாகிய கந்தழி. கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று
அருவாய்த் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்தபொருள்.
இதனை “சார்பினற்றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்து—
மேயநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ—வாய்மொழி
யால் வாக்கான் மனத்தா னறிவிந்த—தூய்மையதா மைதீர்
சுடர்.” எனவும் “உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ணுமல
செழுதரு நாற்றம்போற்—பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப்
பாம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே—பெற்றவாபெற்ற பய

னது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே—யத்த னாண்டு
தன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங்கண்டாமே” எனவும
அதனையறிந்த பெரியோர் கூறியவாற்றானறிக. எனவே
திருமுருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு, முத்தியைப் பெற்றவ
னெருவன் பெறுதற்குப் பக்குவனாகிய ஓரிசுவலனைப் பெறுப்
பொருட்டு ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமியிடத்தே வழிப்படுத
தலையுடைய பிரபந்தமெனப் பொருள் கூறுக.

திருப்பரங்குன்றம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றுட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பின் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேனுயர் வெற்றிற்
கிண்கணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா மல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்ஜீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித் தழிடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்

தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைதிய தேங்கமழ் திருநுதன்
 மகரப் பகுவாய் தாமுமண் ணுறுத்துத்
 துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகஞ் சொரி இக் கருங்கட்
 டிளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
 கிளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
 பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
 நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறுங்குற டிரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுடி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
 வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வா
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கிய வேன்றடு விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் நேத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
 சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
 மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
 சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
 லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
 சுழல்விழிப் பசங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்

'கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
 டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள
 குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
 கண்டோட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவா
 வேன்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
 'நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
 வீருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
 யறுவேறு வகையி னஞ்சுவா மண்டி
 யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்
 மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச செவ்வேற் சேஎய்
 சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
 நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்
 செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
 னன்னா நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
 வின்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகன் நெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
 றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
 மாடமவி மறுகிற் கூடற் குடவயி
 னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்

கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிதை வண்டி. னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரியனதா அன்று.

இதன்போநுள்.

உலகம் என்பது முதல் கணவன் என்னும் வரையும்
ஒருதோடர்.

உலகம் உவப்ப ஏர்பு வலன் திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு
கடல் கண்டு ஆங்கு - ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி எழுந்து
(மகாமேரு கிரியைப்) பிரதக்கிணஞ் செய்யும் பல சமயத்
தாரும் புகழும் ரூரியன் கடலினிடத்தே காணப்பட்
டாற் போல,

வலனோபுதிரிதரு என்பதனை எர்புவலன் திரிதரு என மாற்
றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பலரும் என்பதனகணும்மை
விகாரததாழ்வுகையது. காணப்பட்டு எனறபாலது செய்ப்பா
ட்டு வினைப்பொருளுணர்ச்சும் பரிவிசுதி குன்றிக் கண்டு என
றாயிற்று; “இலவாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவாக்கு---
நல்லாற்றி னின்ற துணை” என்னுந் திருக்குறளினுள் “எனப்பரி
வான்” எனறபாலது “என்பான்” என்றாய வாறுபோல. இவ
வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர். கண்டால்
எனறும் வினையெச்சம் கண்டு எனத திரிந்து நின்றது.

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி - (இருவகை இந்திரியங்
களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரிய பொருளினிடத்தே)
சென்று தங்குதலில்லையாகுமபடி கண்களைமுடி. (மனசி
னாலே) பார்க்கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும்,

சேண் விளங்கு ஒளி - (கண்ணினாலே பார்க்கிறவர்களுக்
குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும்,

ஒவ்வொருவருக்கும் சேண்விளங்குவிரொளி என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் விரொளி எனவும் சேண்விளங்குவிரொளி எனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. உபநிஷத முதலில், தொழிற் பெயர். இருவருடைய நினைவுகளாவன நானே நான் எனவரும் காமேட்சரிய மைநகுமாம். இவ்வுருவம் கண்ணின் இயற்கையையும் முவித்தல். இவ்வுருவம் கண்ணின் காரியத்தையும் காணும். உபநிஷதம். நானே நான் கண்ணுடைய கோவற் விளங்குதல் மவிர்விரொளி எனவும் வாய்விடும் தன்மை கண்ணால் நோக்குவோர்களுக்கும் புரவிருந்தே கண்ணால் மனப்போலத் தம்மை மனத்தால் நோக்குவோர்களுக்கும் அகவிருந்தே நீக்கும் ஒளி எனப் பொருள் பரிதலால் தொழிற் பெயராயும். நூலிது கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்குவிரொளி எனவும் வாய்விடும் பசுநிறத்தையுடைய கடல்வந்தே விளங்கும் பெருந்தையையுடைய சூரியன் போலப் பசுநிறத்தையுடைய மயிலேயே மீதே விளங்கும் செவ்வொளியினையுடைய பா எனப் பொருள் பரிதலால் பண்புமையும, கொள்ளக் கூடாதமை காண்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன்றான் - தம்மை அடைந்த அன்பர்களைப் (பிறவிக் கடலிலே விழாமல்) தாங்கும்பொருட்டி (அவர்களிடத்துள்ள) அறியாமையைக் கெடுக்கும் வலிமையாகிய பாதத்தையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக்கை - பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்த இடியைப்போலும் பெருமையாகிய கையையும் உடைய,

மறு இல் கற்பின் வாணுதல் கணவன் - குற்றம் இல்லாத கற்பினையுடைய தெய்வவானையம்மைக்கு நாயகரும்,

கற்பாவது நாயகனிற்கிறந்த தெய்வம் இல்லே எனவும் அவளை இப்படி வழி படுக எனவும் தந்தை தாயரும், அந்தணரி

டததும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளைச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இவ்வாறு என நாயகனும் கற்பித்தவழி நிறைவாம். வாணுதல் என்பது ஸ்ரீயாகிய நெறியை உடையாள என விரிதலால், பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த ஜனமொழித்தொகை. தெய்வயானை முருகக்கடவுளுக்குக் கீரி யாடத்தி என்க. ஒளியையும் பாத்தத்தையும் கைபையம் உடைய நாயகா என முடிக்க.

**கார்கோள் என்பது முதல் மார்பினன் என்னும்
வரையும் ஒரு தோடர்.**

கார்கோள் முகந்த கமம் சூல் மா மழை • கடலினிடத்தே முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெரிய முகில்கள்,

காரிசூலே கொள்ளப்படுதலால் (முகக்கப்படுதலால் என்றபடி) கடல் காரகோள் எனப்பட்டது. அதனால் கொள் என்பது கொள்ளப்படுவது என்னும் பொருட்கண் செயப்படுபொருண்மை உணர்த்தும் ஐ விசுதி புணர்ந்தது, தொல்காப்பியத்து எச்சவியலில் “செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற—செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே” என்னும் நூடும் சூததிரத்து மொழிந்தபொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாத்தனையு முட்டின்று முடித்தல் என்னும் புத்தியினால் ஐ விசுதி கெட்டு, கெட்டவழி முதல் நீண்டு கோள் என வந்தது. இச்சூததிரத்துச்சூ, செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல்—செய்யாய் என்னும் (வாய்பாட்டு) முன்னிலையெவலொருமையெதிர்கால வினமுற்றுச்சொல்—செய என்களவி ஆகு இடன் உடைத்து—(ஆப் என்னும் விசுதிக்கெட்டுச்) செய என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல்லாய் நிற்கும் இடத்தை உடைத்து எனப் பொருள் கூறுக. வடதுறற் கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த சேனாவரையரும் இவ்வாறே உரைத்தார்.

வாள் போழ் விசம்பின் வன் உறை சித்தரி - சந்திர சூரி
யாகன் (இருளை) நீக்கும் ஆகாயத்தின் கண்ணை நெருக்க
மாகிய துளிகளை (முற்படச்) சித்தரி,

ஒளிமெனப் பொருளபடும் வாள் என்பது அதிசையுடைய
“சந்திர சூரியர்களுக்கு ஆயினமையால், ஆரூபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறுங் கானந்து-(கார்காலத்து)
முதற் பெயலைப் பெய்து விட்ட குளிர்மையையுடைய வாசனை
பொருந்திய காட்டினிடத்தே,

.. தலையல் என்பதற்கு இப்பொருள் திவாகரத்தில் தெய்வ
பெயராத தொகுதியில் “தலைய லென்பது மழைப்பயது விதி
தல்.” என்னும் கசக-ம் சூத்திரத்தால் அறிக.

இருள் படப் பொதுளிய பராவர பராஅத்து - இருள்
உண்டாகும்படி தழைத்த பருமையாகிய அரையினையுடைய
செங்கடம்பினது,

உருள் பூந்தண்டார் புரளும் மார்பினன் - தேருருள்
போலும் (வட்டமாகிய) பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட குளிர்
மையாகிய மாலை அசையும் மார்பினையுடையவரும்,

உருள்பூ என்பது உலமைத்தொகையாதலால், சொல்காட்
பயத்தில் புள்ளிமயங்கியலிலே “அல்வழி மெல்லா முடிமேன
மொழிப” என்னும் கரக-ம் சூத்திர விதிப்படி உருள்பூ உரு
ட்டூ என உறழ்ச்சி முடிபெய்தும.

மால்வரை என்பது முதல் சேன்னியன்
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில் - பெருமை
யாகிய மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருலகம் வரைக்கும் உயர்
ந்த மலையின்கண்ணே,

கிண்கிணி கவைஇய ஒண்ணெஞ் சீறடி - சிறுசதங்கை
சூழ்ந்த ஒள்ளிய சிவந்த சிறிய அடியிணையும்,

கணைக்கால் - திரண்ட காலிணையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின் - வளைந்து நுடங்கிய இடையிணையும்,

பணைத்தோள் - மூங்கில்போலுந் தோளிணையும்,

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் - இந்திர கோப
ந்தைப்போன்ற நிறம் பிடியாத (இயற்கைச்சிவப்பையுடைய)
பொலிவாகிய புடைவையையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையால் தானே சிவந்திருத்தலில், தோயா
த, நயில் என்றார்.

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல் - பல இரத்தினங்
கள் கோத்த இரண்டு வடத்தினை உடைத்தாகிய காஞ்சியை
அணிந்த அல்குலையும்,

இருகோவை உடையது காஞ்சி என்பது “எண்கோவை
மேகலை காஞ்சி இருகோவை—பண்கொள் கலாபமிரு பத்தொ
ன்று - கண்கொள்—பருமம் பதினான்கு முப்பத திரண்டு—விரி
சிகை யென்றுணரற் பாறறு” என்னும் வெண்பாவால் அறிக.

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின் - ஒரு
வர் கையினாலே சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் (தமக்
கியல்பாகப்) பெற்ற அழகிணையும்,

மாணுடப் பெண்களுக்குச் செயற்கையால் வந்த அழகு
போலாகாது தெய்வத் தன்மையால் இயல்பாகப் பெற்ற அழ
கையுடையவர் ஆதலால், கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு
என்றார்.

மையாகிய தண்டிணையுடைய குவணையினது பரிசுத்தமாகிய இதழ்க்கோக் கள்ளி இட்டு,

தெய்வ உத்தியோக வலம்புரி வரின் வைந்து - ரீதேனி யென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி வடிவாகப் செய் யார்ப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்கு உரிய இடந் திலே வைந்து,

திலகம் தைஇய தேம் கமழ் திருநதல் மகரப் பருவாப் தாழ் மண்ணுறுந்து - திலகம் இட்ட மனங்கமழாநின்ற அழகிய நெறியிலே சுறவினது அங்காத வாய்போலச் செப் யப்பட்ட தலைக்கோலம் தங்க அலங்கரிந்து,

துவா முடிந்த தூர் அனம் உச்சிப் பெரும் தண் சுண் பகம் செரிஇ - (வேண்டின கூட்டு) முற்ற முடிந்த குற்ற முற்ற கொண்டையிலே பெருமையாகிய குவிரச்செய்யுடைய சுண்பகப்பூவைச் செருசி,

கரும் தகட்டு உள் ஐப் பூ மருதின் ஓள் இணர் அட்டி - புறத்திலே கரிய இதழையும் அகத்திலே சூப்ப இதழையும் உடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களே அதன்மேல் இட்டு,

கிளர் கவின்று எழுதரு கிழ் நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப் புறு பிணையல் வளைஇ - பச்சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலே போந்து அழகு பெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீரின் உழை நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டிய மாலையை அந்தச் கொண்டையிலே வளையச் சுற்றி,

வண்காது துணைத்தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண் பூண் ஆகம் தினைப்ப - வளவிய காதினிலே தம்மில் ஒக்கும்படி

பொருந்த இட்தி நிறைந்த அசோகனது ஒள்ளிய தனி
நண்ணிய அபரணக்கையுடைய மார்பிலே அணைய,

தின் காழ் நறும் குதிரை நின்றிய புதல் கேட்டித் தேய்வை
தேம கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின குவிமுடி
இளமுலைக் கொட்டி - நண்ணிய வைத்தகையுடைய வாகன
பொருந்திய சந்தனக்கட்டையைத் தேய்த்த பொலிவாயி
சித்தகையுடைய குழம்மை மணங்கமழ்கின்ற மருதமுடிவை
அப்பினுற்போலக் கோங்கினது குவிந்த அருந்தப்போலாய்
இளபையாகிய முலைரிலே அப்பி,

மருதமுடி நிறத்திலே வளம்.

வேங்கை விரி மலர் நுண் தாது அப்பி - (அவ்வீரம புல
வதன் முன்னே) வேங்கையினது விரிந்த புவினது நண்ணிய
தாது அருன்மேல் அப்பி,

வெள்ளிற் குறுமுறி விள்ளுபு காண் வாத் தெரியா - நி
வினது சிறிய தனிகைக் கொளி அமுது வர ஒருவர்மேல்
ஒருவர் தெறித்து,

ஏன்று அடுவிறற் கோழி ஒங்கிய கொடி பெரிது வாழ்வ
என்று ஏத்தி - (தப்பாமற் பட்ட பொழுது) வஞ்சியாள்
எதிர் நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாய்
நின்ற கொடியானது நெடுங்காலம் வாழக்கடவது என்று
வாழ்த்தி,

சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆதும் சோலை - சிறப்பு
விளங்கும் மலையிடமெல்லாம் எதிரொளி செய்யும்படி பாடி
யாடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்திரியும் அறியா மான் பயில் அடுக்கத்து - (மாமேதூர் தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திரனும் (மாச்செறிவினாலே) ஏறியறியாத மான்கள் நெருங்கிய பக்க மலையிடத்து நின்ற,

மந்திரியா என்பதற்கு ஐத்ததனும் அறியாத எனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

காந்தட் சுரும்பு முசாச் சுடர்ப் புறப் பெருந் தண் கண்ணி நிலைந்த சென்னியன - செங்காந்தளினது (தாம்) நிரும்புதலால்) வண்குகளும் மொய்யாத நெருப்புபோலும் பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய மாலை யைச் சூடிய திருமுடியினையுடையவரும்,

“அகண்டபொருள் உட்பயின்று மறைய நீலயினு— மய னது பொருண் முடியத் தந்தன நுணர்த்தன்—மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழங்கு” என்றும் மாட்டிலக்கணத்தால் பாட்டி முடித்தாம். இவ்வாறே மேலும் வருமென்றாக. மலை நின்றகண்ணை தெய்வப்பெண்கள் பருங்குடடி, கிள்ளியிட்டு, வைத்து, அலங்கரித்து, செருள், இட்டு, சூறி, அசைய, அப்பி, அப்பி, தெறித்து, வாழ்த்தி, பாடி, ஆடும் சோலையையுடைய பக்க மலையிடத்து, நின்ற செங்காந்தளினது பூவினாலே தொடுக்கப் பட்ட மாலையைச்சூடிய திருமுடியினையுடையவா என முடிக்க.

பார்முதிர் என்பது தோடுத்துச் சேளய் என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்க உள் புக்கு - பாறை நிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மையாகிய கடலானது தன்னிலை சூலையும்படி உள்ளே புகுந்து,

உலறிய கதுப்பின் - காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல் - நிரையொவ்வாத பல்லினையும்,

பேழ் வாய் - பெரிய வாயினையும்,

சுழல் விழி - கோபத்தாற் சுழலும் விழியினையும்,

பசுங் கண் - பசிய கண்ணினையும்,

நூர்த்த நோக்கன் - அச்சத்தைந் தருவதாகிய பாவையினையும்,

கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப் பெருமுலை அலைக்கும் காதின் - பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையுடனே கடிய பாம்பு தூங்குதவினாலே பெரிய தனங்களை வருத்தி உன்ற காதினையும்,

பிணர் மோட்டு - சருச்சரையையுடைய வயிற்றினையும்,

உரு கெழு செலவின் - கோபம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய,

அஞ்ச வரு பேய் மகள் - (கண்டவர்களுக்கு) அச்சத் தோன்றும் பேயாகிய மகள்,

குருதி ஆடிய கூர் உருர்க் கொடு விரற் கண் தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை ஒண்டொடித் தடக்கையின் ஏந்தி - இரத்தத்தை அனைநத கூரிய நகத்தையுடைய கொடிய விரலினாலே கண்ணைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட கிருந்த முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை ஒள்ளிய வளையையுடைய பெரியகையிலே எடுத்து,

வெருவா ஏன்று அடு விறற் களம் பாடி - (அசுரர்களுக்கு) அச்சத் தோன்றும்படி வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா - தோளை அசைத்து,

நிணம் தின் வாயள் - நிணத்தைத் தின்ற வாயினையுடை
பளாய்,

வாயள் என்னும் சூறிப்புவினைமுற்றுச்சொல் வினையெச்
சுப்பொருள் தந்து நின்றது.

துணங்கை தூங்க - துணங்கைக் கூத்தாட,

துணங்கைககூத்தன்னலக்கணம் "பழுப்புடை யிருகை முட
க்கி, யடிக்கத்—துடக்கிய கடையது துணங்கை யாகும்." என்
பதனாலறிக.

இரு பேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை அறு வேறுவகை
யின் அஞ்சுவர மண்டி - (சூரன் பதுமன் என்னும்) இர
ண்டு பெயர்களையுடைய வடிவமாகிய ஒருபெரிய சரீரம்
அற்று வேறும்படி அச்சந்தோன்ற நெருங்கி,

சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரே சுப்பிரமண்ணியசுவா
மியுடைய சாபத்தினால் ஒரு சரீரம் கொண்டு பிறந்தனர் ஆத
லால் இருபே ருருவி நொருபே ரியாக்கை என்றார். அது பற
ரியே அச்சரீரம் வேலினால் இரு கூறுகப் பிளக்கப்பட்ட பின்னர்
அவ்விருகூறும் சேவலும் மயிலுமென இரு வடிவாய் வந்தன
வென்றறிக. சுப்பிரமண்ணியசுவாமி சூரன்பிறந்த பின்னரே
அவனைக் கொல்லுதற்பொருட்டிச் சீகண்ட பரமசிவனது நெற்
றிக்கண்ணிற் றோன்றினரென்று கந்தபுராணத்திற் கூறியிருக்க,
சூரனது பிறப்புக்குச் சுப்பிரமண்ணியசுவாமியுடைய சாபத்
தைக் காரணமென்ற தென்னையெனின், அங்கே கூறியது அவர்
தரகிருட்டியிற் றோற்றத்தை; சுப்பிரமண்ணியசுவாமி பிரதமமாகா
கிருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றி
னவர் என்றறிக. அது வாதுனாகமத்திலே கூறப்பட்டிருக்

கின்றது; அதனால் விரோதமின்மைதெளிக. அது என்னும் முதனிலை தன்வினை அற்று எனப் பொருள்பட்டு, வினையெச்ச மாய் நின்றது.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல் - நூராகிய தலைவனைக் கொன்ற ஒளர்கின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாகிய,

அவுணர் நல் வலம் அடங்கக் கவிழ் இணர் மாமுதல் தடிந்த - அசுரர்களுடைய நல்ல வெற்றி குன்றுமாடி கீழ் நோக்கிய பூங்கொத்துக்களையுடைய மாவாகியமுதலை வெட்டிய,

இவகே மாவென்றது அசுரர்களெல்லாரும் தம்முடனெய்த ரந்தார் வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடிப்படி மடுத்தவ கொண்டிருந்து சாதித்த மாமரத்தை.

மறு இல் கொற்றத்து எய்யா நல் இசைச் செவ்வேற் சேஎய் - குற்றமில்லாத வெற்றியினாலாகிய ஒருவராலும் அளந்தறியப்படாத நன்மைமாகிய நீர்த்தியையுடைய சிவந்த ஆயுதத்தையுடைய என்றுமினையோருமாகிய சுற்றி மண்ணியசுவாமியுடைய,

வேலாகிய ஆயுதம் எனக்கூட்டுக. வேலாயுதம் முருகக்க டவுளுக்கு ஞானசத்தியென்க. நாயகரும் மார்பினையுடையவ ரும் திருமுடியினையுடையவரும் என்றுமினையோருமாகிய சுப பிரமண்ணியசுவாமியுடைய எனமுடிக்க.

சேவடி என்பது தொடுத்து வினையே என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம் புரி கொள் கைப் புலம் புரிந்து உறையும் செலவு நீ நலத்தனையாயின் -

சிவந்த திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமை பெற்ற உள்ளத் துடனே புண்ணியங்களை விடாது செய்யுங் கோட்பாட்டினாலே வினையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து (அத் திருவடிக் கீழ்) இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால்,

திருவடிக் கீழிருத்தலே வீடுபேராதலால் சேவடியுறையும் என்றார். அது “இறுமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்கணத் தெண்ணப் பட்டிச்—சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றவ—கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ.” எனவும் “என்னுன்கே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனோ வெம்பெருமான் திருவடியே யெண்ணி னல்லாற்—கண்ணிலேன் மறரோர் களைகணிலேன் கழலடியே கைதொழுது காணினல்லா—லொண்ணுனே யொன பது வாயில் வைத்தா யொக்க வடைக்கும்போ துணரமாட்டேன்—புண்ணியனே யுன்னடிக் கே போதுகின்றேன் பூம்புக ளார் மேவிய புண்ணியனே.” எனவும் வருந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களால் அறிக. அவ்வீடு பேற்றிற்கு ஏது ஞானமேயாதலால் புலம்புரிந்துறையும் என்றார். அது “ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு—மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞானத்தா லுயுவது தான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா—னானத்தா லதுபோவ தலர்கதிர் முன்னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியாகு—மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான மிறைவனடி ஞான மே ஞானமென்பர்.” என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. இருக்கிலே பிராமணத்திலும் உருத்திரகுத்தத்திலும், யசுகிலே ஆருணத்திலும் பிரகதாரண்ணியகத்திலும், சாமத்திலே சாந்தோக்கியத்தில் ஆரூவதிலும், ஞானத்தால் முத்தியென்றும், அதர்வசிரசிலே ஈசுர சாக்ஷாத்காரத்தினாலே முத்தியென்றும் சொல்லுகையால், நான்மறைகள் என்றார். சைவபுராணத்திலும் சூதசங்கிதையிலும் ஞானத்தால் முத்தியென்று சொல்லுகையால், புராணம் என்றார். சிவாகமம் ஞானத்தால்

முத்தியென்று சொல்லுமென்பது பிரசித்தம். சிவத்தொழில்க ளெல்லாம் சிவஞானம் வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாவ தல்லது நேரே காரணமாகா ஆதலால், சேவடிபடருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு நலம்புரிகொள்கைப் புலம் என்றார். அது “கிரி யையென மருவுமவை யாவு ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமிசதமெ னக் கிளக்கு முண்மைச்—சரியைகிரி யாயோகத் தனமையோர்க் குச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கண்—மருவியிடு முயாஞான மீரண்டா மாறா மலமகல வகலாத மன்னு போதத்—திருவரு ளோன் ரென்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென் றுலக றியச் செபபு தூலே.” என்னும் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத் தால் அறிக.

நீ முன்னிய வினையே பல உடல் நன்னர் நெஞ்சத்து இன் நசை இன்னே வாய்ப்பப் பெறுதி - நீ (முற்பிறப்பிலே) நினை ந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே (அறித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்கள்) பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மை யாகிய மனசிலே (கிளர்ந்த) இனிமையாகிய (இந்த மோகூத) இச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வாய்க்க (அது காரணமாக முத்தியைப்) பெறுவாய்,

(நீ பரமசற்குருநாதராகிய) அக்கடவுளை அடைந்து வழி பட்டே அதனைப்பெற வேண்டுகையால், அவர் விசேஷ மாக எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல் வேன், கேள்.

சேருப் புகன்று என்பது தோடேத்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

சேருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங்கொடி வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க - போரைக் கூறிக் கட்டிய

அதிதூரமாக உயர்ந்த நெடிய கொடிக்கருகே (தூலினாலே)
வரிந்து புனையப்பட்ட பந்தினோடு பாவையானது (அறுப்பா
ரில்லாமையினாலே) தூங்கும்படி,

வரி என்னும் முதனிலைத்தனிவினை வரிந்து எனப்பொருள்
பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது. பகைவாகளைப் பெண்க
ளாக்கி அவர்கள் கொண்டு வினையாடிதற்குத் தூக்கப்பட்டன
என்றதிக.

பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில் - போர்செய்
வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்காலமும்) போர்த்தொ
ழில் அரிதாகிய வாயிலையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து - இலக்குமி வீற்றி
ருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவையும்,

மாடம் மலி மறுகின் - மாடங்கள் மலிந்த (மற்றைத்)
நக்கனையும் உடைய,

கூடற் குடவயின் - மதுரைக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள,

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக் கணம் - அழகிய சிறகையு
டைய வண்டினது அழகிய திரள்,

இருஞ்சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த முள்
தாள் தாமரைத் துஞ்சி - மிகுந்த சேற்றையுடைய அக
ன்ற வயலிலே முறுக்கு நெகிழ்ந்து (பின்பு தாதும் அல்வி
யுந்) தோன்ற மலர்ந்த முள்ளினையுடைய தானையுடைத்
தாகிய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது நித்திரைசெய்து,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி - விடியற்காலத்திலே
தேன் கமழ்கின்ற நெய்தற்பூவை ஊதி,

எல் படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுணைமலர் ஒலிந்
கும் - ஞாயன் உதிக்கும்போது கண்ணைப்போல விரிந்த
விருப்பம் பொருந்திய சுணைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவா
ரிக்கும்,

குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன் - நிருப்பரங் குன்
றின்சண்ணே நிருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருத்தலும்
உரியர்.

மேற்கூத திக்குள்ள திருப்பரங்குன்று எனமுடிக்க.
உம்மை எதிர்த்து நீஇயவெச்சடிமமை.

அதா அன்று - அதுவன்றி.

அன்றி என்னும் வினையெச்சம் தொல்பாப்பியத்தில் உயிர்
மயங்கியலிலே “இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி - நின்ற
விகர முகர மாத—மென்றியன் மருங்கிற் செய்யுளு ஁ரி
த்தே.” என்னும் நடு-ம் குத்திரத்து மொழிந்தபொருளோடொ
ன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு
முத்தியான் அன்று எனத்திரிந்து நின்றது. அது எனமும் சுட்
டுப்பெயர்முன வரும் அன்று மேற்படி இயல்லே “அனறுவரு
காலை யாவா குதலு—மைவரு காலை மெயவரைந்து கெய்த
லுஞ்—செய்யுண் மருங்கு னுரித்தென மொழிப.” என்னும்
நடு-ம் குத்திரவிதிப்படி ஆன்று என முதலிண்டு நின்றது.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய்.

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருடம் பொலங்குழை
சேண்வினங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவீர்வன விமைப்பத்
தானில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற் முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலினுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றேயொருமுகங்

'குறவர் மடமகள் கொடியோ னுகப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே யாங்கம்
 மூவிரு முகனு முறைநவின் றெழுமுகவி
 னொந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்மிற் சுடர்விடுபு
 வண்புகழ் நிறைந்து வசந்து வாங்கு நிமித்தோன்
 விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்நிய தொருகை
 யிக்குஞ் சேர்த்திய தொருகை
 நலமபெறு கவிக்கத்துக் குறங்கிவ்விசை யகையு தொருகை
 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
 யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
 மார்பொடு விளங்க வொருகை
 தாரொடு பொலிய வொருகை
 கிழ்விழ் தொடியொடு பீயிசைக் கொட்ப வொருகை
 பாடின படுபணி யிரட்ட வொருகை
 நீனிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
 வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
 யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் தின்காழ்
 வயிரொழுந் திசைப்ப வால்வளை நரல
 வுரந்தலைக் கொண்ட வருமிடி முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
 விசம்பா ருக விசைசெலன் முன்னி
 யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
 ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
 யதா அன்று.

இதன்பொருள்.

வைந்நுதி என்பது தோடுத்துப் பண்பே என்னும்
வரையும் ஒருதோடர்.

வை துதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல் வாடா மாடே
ஒடையொடு துயல்வா - கூர்மையாகிய நுதியை உடைய
தோட்டி வெட்டிய வடு அமுநதின புகரை உடைய மத்தகத்
திலே பொன்னரி மாலையானது பட்டத்துடனே கிடந்து
அசையும்படி,

வைந்நுதி பண்புத்தொகைப்பறத்துப் பிறந்த அனமொழி,
தொகை.

படும் மணி ஐரட்டும் மருங்கின் - தாழ்கின்றமணி மாட
யொலிக்கும் பக்கததையும்,

கடு நடை - கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின் - இயமனை
போன்ற (பிறராலே) தடுத்தற்கரிய வலியினையும் உடைய,

கால் ஐளாந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு - (ஒடுங்கால்
காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின்மேல் ஏறி,

உடைய யானை என்க. யானையின்மேல் அசையும்படி ஏற
என முடிக்க.

ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய
முரண் மிகு திரு மணி - ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடி
வினையுடைய செய்யுற்தொழில்களனைத்தும் முற்றுப்பெற்ற
முடியுடனே கூடி விளங்கிய (ஒன்றற்கொன்று) மாறுபட்டு
மிகுந்த அழகினையுடைய இரத்தினங்கள்,

முடித்திரிய ஐவேறுருவு “தாம் மருடம் பதமங் கிம்புரி—
கோடா மிவை முடிக் கைவே றுருவே.” என்பதனால் அறிக.

மின் உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப - மின்போ
லும் பிரகாசத்துடனே சிரசிலே பொலிவுபெறவும்,

நகை தாழ்பு துயல்வருடம் வகை அமை பொலங் குழை-
ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னி
ஓற் செய்யப்பட்ட மகரக் குழைகள்,

சேண் விளங்கு இயற்கை வான் மறி கவைஇ அகலா
மீனின் அகிர்வன இமைப்ப - நூர புயிரிற் சென்று பிரகா
சிக்கும் இயல்பையுடைய ஒளி பொருந்திய சந்திரனைச் சூழ்
ந்து நீங்காத நகைத்திரங்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளி
யைக் காலவும்,

தாவு இல் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார் மனன்றேப்பு
எழுதரு வான் நிறமுகன் - வருத்தம் இல்லாத விதங்க்களை
யுடைய தங்கள் தவக்தொழிலை முடிக்கும் பெரியோர்களு
டைய மனசிலே பொருந்தித் தோன்றும் ஒளி பொருந்திய
நிறத்தையுடைய முகங்களுள்,

பொலிவு பெறவும் ஒளியைக் காலவும் தோன்றும் முகங்
களுள் எனமுடிக்க.

ஒருமுகம் மாயிருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப்பல்
கதிர் விரிந்தன்று - ஒருமுகமானது பெருமையாகிய இருளை
யுடைய உலகம் குற்றமில்லாமல் விளங்கும்பொருட்டுப் பல
கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காத
லின் உலந்து வரம் கொடுத்தன்று - ஒரு முகமானது அன்

பர்கள் துதித்தால் (அவர்கள் குற்றங்களை நீக்குதற்கு) உடன் பட்டு அவர்களுக்கு இனிதாய் நடந்து (அவர்கண்மேற் சென்ற) விருப்பத்தினாலே மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மாபுளி வழி அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும் - ஒருமுகமானது மந்திரத்தைபுடைய வேதத்திற்சொல்லிய முறைமை தவறாத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு வராதபடி நினைபாநிற்கும்,

ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏம் உற நாடித் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும் - ஒரு முகமானது (வேதாகமங்களிலே) மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந்தும்படி ஆராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போலத் திசைகளெல்லாவற்றையும் விளக்கும்,

ஓம் என்பது ஏம் எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. கலை நிறைதலால், திங்கள் உவமையாயிற்று.

ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் நெஞ் சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று - ஒரு முகமானது (திருவுள்ளத்திலே) நிகழாநின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங்கொண்ட திருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்துப் போர்க்களவேள்வியை வேட்டது,

சமத்துவத்தை ஒழித்தலாவது தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக் கருதாமல் தேவரைக்காத்து அசுரரை அழித்தலாம். அது குற்றமாகாமை “தந்தை தாய் பெற்ற தந்தம் புதல்வர்கடஞ் சொலாற்றின்—வந்திடா விடிவறுக்கி வளாரினு லடித்தத் தீய—பந்தமுமிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு—மிந்த

‘நீர் முறைமை யன்றோ வீசுநர் முனிவுமென்றும்’ எனவும்
 “போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்—
 யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவுமோரார்—வேக்யா னூற்
 போற்செயத வினையினை வீட்ட லோரா—ருக்யா மூடரெல்லா
 மும்பரி னொருவ னென்பர்” எனவும் வரும் சிவஞானசித்தித்
 திருவிருத்தங்களால் அறிக.

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல் துசுப்பின் மட
 வரல் வள்ளியொடு ■■■ அமர்ந்தன்று - ஒருமுகமானது
 வேடருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளும் கொடிபோலும்
 இடையினையுடைய இளம்பெண்ணுமாகிய வள்ளிநாயகி
 யுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று,

வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளுக்கு இச்சாசத்தி யென்க.
 காமநுகர்ச்சி யில்லாத கடவுள் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தது உல
 கத்திலே இல்வாழ்க்கை நிகழ்தற்பொருட்டென்க. அது “தென்
 பா லுகந்தாமிந் தில்லைச்சிற றம்பலவன்—பெண்பா லுகந்தான்
 பெரும்பிதன் காணேம —பெண்பா லுகந்திலனேற பேதா யிரு
 நிலத்தோர்—விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ”
 என்னும் திருவாசகத்தாலும் “போகியா யிருந்துயிர்க்குப்
 போகத்தைப் புரித லோரார்—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத
 லதுவுமோரார்” என்பதனாலு மறிக.

அம் முன்னு முகனும் ஆவகு முறை நயின்று ஒழுக
 லின் - அவ்வாறுமுகங்களும் அத்தொழில்களிடத்துச் செய்
 யுமுறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே (அம் முகங்
 களுக்கு ஏற்ப),

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பில் செம் பொறி
 வாங்கிய - பதக்கந் தூங்கிய அழகிய பெரிய மார்பிலே கிடக்

சின்ற (உத்தம இலக்கணமாகிய) சிவந்த மூன்று வரிகளை யும் (தன்னிடத்திலே வந்து விழும்படி) வாங்கிக்கொண்ட,

அவ்வரிகள் தோளளவும் வந்து கிடக்கின்றமையால் வாங் கிய என்றார். “வரையகன் மார்பிடை வரியமூன றுள்” என் றார் பிறரும். வாங்கிய என்னும் பெயரெச்சம் தோள் என்னும் பெயர் கொண்டது.

மொய்ம்பில் வண்புகழ் நிறைந்து சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்கு நிமிர் தோள் - தமது வலிமையினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்களைச் செலுத்திப் (பகைவ ரது) மார்பைப் பிளந்து அவைகளை வாங்குகின்ற நிமிர்ந்த தோள்களுள்,

சுடர் அதனையுடைய படைக்கலத்துக்கு ஆயினமையால் ஆகுபெயர். வசிதல் பிளத்தல். அசுரர் முதலியோரைக் கொல் றும்போது, பன்னிருகையிலும் படைக்கலந் தரிப்பாராதலால், இவ்வாறு கூறினார். இனி அது செய்யாக்காலத்து இப்படியிருக்கு மென்று அவைகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

ஒருகை விண் செல்ல மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது - ஒருகையானது (எக்காலத்தும்) ஆகா யத்திலே இயங்குதலாகிய முறைமையினையுடைய தேவவிரு டிகளுக்குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது, அதற்கு இனையாகிய கை மருங்கிலே வைத்தது,

விண்செலன் மரபினையர் என்றது சூரியனுடைய வெம்மை யைப் பல வுயிர்களும் பொறுக்கலாற்றா என்று நினைந்து தமது திருவருளினாலே அதனோடு திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக் கும் முனிவரை. அது “நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நீரத்—தெறு கதிர்க் களவி வெம்மை தாறுகிக்—காலுணவாகச் சுடரொடு

கொட்கு—மவிர்சடை முனிவரு மருள்” என்னும் புறப்பாட்டால் அறிக. அவர்களைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச்செய்ததால், மற்றக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது. இதனாலே இந்தக் கை மாயிருண்ணூல மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தமுகத்திற்கு ஏற்றதொழில் செய்ததாயிற்று.

ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிந் சுத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது - ஒருகையானது தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கையானது நன்மை பொருந்திய ஆடையையுடைய தோடையின்மேலே கிடந்தது,

முன் வேழமேல்கொண்டு என்றமையால், அதற்கு இமைய இவ்வாறு கூறினர். தம்மை வழிபடுவோரிடத்திற் செல்லுங்கால் யானைமேற்கொண்டு சென்று அருள்செய்தல் இயல்பாகலால், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில் செய்தமை அறிக.

இருகை ஐயிருவட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப - இரண்டுக்கைகள் அழகிய பெரிய பரிசையோடு வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற,

அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழியாமல் அவர்களை ஒட்டும்பொருட்டு இவைகளைச் சுழற்றுதலால், இக்கைகள் வேள்வியோர்க்கும் முகத்துக்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய - (முனிவர்களுக்கு உரையிறந்த பொருளை உணர்த்தும் போது) ஒருகையானது மார்பினுடனே விளங்க அதற்கு இணையாகிய மார்பிலே தாழ்ந்த மாலையோடு சேர்ந்து அழகுபெற,

மார்பினொடு விளங்குதல் மௌனமுத்திரைகாட்டி என்க. அது “இருவரு முணரா வண்ண லேனவெள் ளெயிறி யாமை—சுரநிரை யனந்த கோடி தினைத்திடு முரத்திற் சீர்கொள்—கரதல மொன்று சேர்த்தி மோனமுத் திரையைக் காட்டி—யொருக ணஞ் செயலொன் றின்றி யோருசெய் வாரிலுற்றான்.” என் னும் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. கடவுள் தாமே மௌன முத்திரைகாட்டி அமர, மாணுக்கர்களுக்கு ஆனந்தமயமாகிய உள்ளொளி நிறையும் என்க. இக்கைகள் எஞ்சிய பொருளை விளக்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒரு கை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ்வீழ் ஒரு கை பாடு இன் படு மணி இரட்ட - ஒருகையானது தொடியுடனே மேலே சுழன்று களவேள்வியை வேட்கும் முத்திரை கொடுக்கக் கீழ் விழுந்த மற்றக் கையானது ஓசை இனிதாகிய அசைகின்ற மணியை மாறி யொலிக் கப்பண்ண,

இந்தக்கைகள் களவேள்வி வேட்கும் முகத்திற்கு ஏற்ற மைகாண்க.

ஒரு ■ நீல் நிற விசம்பின் மலி துளி பொழிய ஒரு கை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட - ஒருகையா னது நீல் நிறத்தையுடைய முகவினாலே மிகுந்த மழை யைப் பெய்விக்க அதற்கு இணையாகிய கையானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

வள்ளிநாயகியோடு நகையமர்ந்த முகம் உலகத்திற்கு இல் வாழ்க்கையை நிகழ்த்தவிப்பது ஆதலால், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்ததற்கு மழையைப் பெய்தது ஒருகை. மற்றொருகை இல்

வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்று
எனவறிக.

ஆங்கு அப்பன்னிருகையும் பாற் பட இயற்றி - அப்
படியே அந்தப் பன்னிரண்டு கைகளும் முகத்தின்பகுதிப்ப
டம்படி தொழில் செய்து,

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க - தேவதுர்துபி ஒலிக்கவும்,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப - திண்ணிய வைரத்
தையுடைய கொம்புகள் மிக்கொலிக்கவும்,

உரம் தலைக்கொண்ட உரும் இடி முரசமொடி வால்வளை
நரல் - வலிமையைத் தன்னிடத்திலே கொண்ட இடியினது
இடிப்புப்போலும் முரசத்தோடி வெள்ளிய சங்குகள்
முழங்கவும்,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவ - பல பீலியை
யுடைய மயிலானது (தமது ஆணையினாலே) வென்று எடுத்த
கொடியிலே ஒலிக்கவும்,

விசம்பு ஆறாக விரை செலல் முன்னி - ஆகாயமே வழி
யாக விரைந்த செலவை மேற்கொண்டு,

ஒங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச் சீர் அலைவாய்ச் சேற
லும் நிலைஇய பண்பு - நன்மையோங்கிய மேன்மக்கள் புகழ்
ந்த உயர்வாகிய சிறப்புப் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய
திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலை
பெற்ற குணம்.

யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி, தொழில்செய்து, ஒலிக்
கவும் மிக்கொலிக்கவும் முழங்கவும் ஒலிக்கவும் மேற்கொண்டு,

திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற
குணம் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

மு ன் று வ து

திருவாவினன்குடி.

சீரை தைதிய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைதிய வுன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவாத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த துகைகுழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளா
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மானி

னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
 பருமந் தாங்கிய பளிறதேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலையிற்
 றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
 புரம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
 மூவையின் முருக்கிய முரண்மிசு செல்வனு
 தூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து தூறுபல
 வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
 வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றேன்றித்
 தாமரை பயந்த தாவி லூழி
 கான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
 நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
 டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
 மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு

வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
 தீயெழுந் தன்ன திறவினர் தீப்பட
 வருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
 வறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
 ரந்தாக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
 ளாவி னன்குடி யசைதலு முரியனதா அன்று.

இதன்போருள்.

சீரைதைஇய என்பது தோடுத்து உரியன் என்னும்
 வரையும் ஒருதோடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர் - மாவுரியை உடையாகச்
 செய்த உடையினையுடையவரும்,

சீரோடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியினர் - அழ
 கோடு (வடிவாலும் நிறத்தாலும்) வலம்புரிச் சங்கைப்போ
 லும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையவரும்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர் - (எக்காலத்தும் நீராடு
 தலால்) அழுக்கற விளங்கும் வடிவினையுடையவரும்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு
 எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் - மானோல் போர்த்த (விச
 தங்களால் பட்டினியிருத்தல்பற்றித்) தசைகெடுகின்ற மார்
 பில் எலும்புகள் கோவை தோன்றி விளங்கும் உடம்பினை
 யுடையவரும்,

போர்த்த மார்பு என்க.

நன்பகல் பல உடன் கழிந்த உண்டியர் - (எப்பொருளையும்
நுகர்தற்கு) நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவுஞ்சேரக் கழி
ந்த உணவினையுடையவரும்,

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் - மாறுபாட்டினே
செற்றத்தையும் போக்கிய மனசினையுடையவரும்,

செற்றமாவது நெடுங்காலம் நிகழும் பகைமை.

கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர் - பலவற்றையுங்
கற்றவர் சிறிதும் அறியாத அறிவினையுடையவரும்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர் - பலவற்றை
யுங் கற்றவருக்குத் தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடை
யவரும்,

கல்விக் கரைகண்டவர் என்பது கருத்து.

காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர் - ஆசையுடனே
கடிய சினத்தையும் போக்கிய அறிவினையுடையவரும்,

சினமாவது கோபத்தின்பின் சிறுபொழுது நிற்பது.

இயம்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர் - (தவத்தினாலே
சரீரம் வருந்தினும்) மனவருத்தம் சிறிதும் அறியாத இயல்
பினையுடையவருமாகிய,

துணி இல் காட்சி முனிவர் மே வர முற்புக - (ஒருவரோ
டும்) வெறுப்பில்லாத நல்லறிவினையுடைய முனிவர்கள் (திரு
வுளம்) பொருந்துதல் வரும்படி முன்னேசெல்லவும்,

புகை முகந்து அன்ன மாசு இல் தூ - புகையை
முகந்தாற்போன்ற (தெய்வத்தன்மையால்) அழுக்கேறாத
பரிசுத்தமாகிய உடையினையும்,

முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து - முகைவாய்
நெகிழ்ந்த மாலை சூழ்ந்த மார்பினையுமுடைய,

மேல் மொழி மேவலர் - (எக்காலத்தும்) மேல்லிய வார்
த்தை சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர்கள்,

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் - (மனிதருக்கு உரிய)
நோய் இல்லையாகும்படி நிரூமித்த உடம்பினையுடையவரும்,

மாவின் அவிர் தளிர் புரையும் மேனியர் - மாவினது
விளங்குகின்ற தளிரைப்போலும் நிறத்தினை யுடையவரும்,

அவிர்தோறும் பொன்னுரை கடுக்கும் திதிலையர்-விளங்குந்
தோறும் பொன்னுரை விளங்கினாற்போலும் தேமலையுடைய
வருமாகிய,

இன்னகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல் -
இனிமையாகிய ஒளியையுடைய பருமத்தையணிந்த (தாழ்
வேண்டும் இடம்) தாழ்ந்து (உயரவேண்டும் இடம்) உயர்ந்த
அல்குலையுடைய,

பருமம் பதினான்கு கோவைமணி.

மாசு இல் மகளிரொடு - குற்றம் இல்லாத கந்தருவப்
பெண்களுடனே,

செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நனி
ன்ற நயன் உடை நெஞ்சின் - எஃகு செவியினாலே (சுரு
தியை) அளந்து நரம்பைக் கட்டின சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்
டினையுடைய நன்மையாகிய யாழின் இசையிலே பயின்ற
இனிமை பொருந்திய மனசினாலே,

மறு இனறி வ்ளகக இன் நரம்பு உளர - (இசைநூலின் விதித்த முறைமை) குற்றமின்றி விளங்கும்படி இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிற்று - நஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) கிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய பற்களையும்,

" மிடற்றில் நஞ்சு தம்மிடத்தே தோன்றுதலால் கடுவோடு என்றார். பற்கள் காளி, காளாதிரி, யமன், யமதூதி என நான்காம்.

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறல் - நெருப்பென்று சொல்லும்படி நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் (கண்டவர்களுக்கு) அச்சந்தோன்றும் கடிய வலிமையினையுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ் சிறைப்புள் அணி நீள் கொடி - பாம்பு சாகும்படி அடிக்கும் பலவரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனை அணிந்த நீண்ட கொடியினையும்,

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கைச் செல்வனும் - பெருமையாகிய (இந்திரன் யமன் வருணன் குபேரன்) என்னும் நான்கு தேவர்களுடைய நன்மையாகிய நகரங்களினாலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒரு தொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுமுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும்,

வலவயின் வெள் ஏறு உயரிய - வெற்றிக் களத்திலே வெள்ளிய இடபக்கொடியை எடுத்த,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் - உமாதேவி ஒருபாகத்திலே
பொருந்தி விளங்குகின்ற,

பலா புகழ் திணி தோள் இமையா முக்கண் - பலரும்
புகழ்கின்ற திண்ணிய தோளினையும் இதழ் குவியாத மூன்
றுகண்களையுமுடைய,

மூவெயில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும் - முப்புரத்
தையும் அழித்த வலிமை மிகுந்த பரமசிவனும்,

எடுத்த பரமசிவன், விளங்குகின்ற பரமசிவன், உடைய
பரமசிவன் என்க.

நூற்றுப் பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - ஆயிரங் கண்
களையும்,

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து -
நூறுகிய பலயாகங்களைச் செய்து முடித்தலினாலே பெற்ற
(பகைவரை) வென்று கொல்கின்ற வெற்றியினையுமுடைய,

ஏந்திய ஈரிரண்டு டருப்பின் எழில் நடைத் தாழ்ப்பெருந்
தடக்கை உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக்களர் செல்
வனும் - (தலைகள்) ஏந்திய நான்குகோடுகளையும் அழகிய
நடையையும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையு
டைய கையையும் உடைத்தாகிய (யாவரானும்) உயர்த்துச்
சொல்லப்பட்ட வெள்ளையானையின் கழுத்தில் ஏறிய அழகு
விளங்குகின்ற இந்திரனும்,

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக - பலரும் புகழ்கின்ற
(அயன் அரி அரன் என்னும்) மூவரும் தத்தமக்கு உரிய
தொழில்களை (முன்போலச் செய்து) தலைவராகவேண்டி,

முருகக்கடவுள் அசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்துத் தெய்வயானையம்மையைத் திருமணஞ் செய்தபோது, தமது திருக்கையிலிருந்த வேலை நோக்கி, நமக்கு இவைகளைல்லாந் தந்தது இவ்வேல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அருடில் இருந்த பிரமதேவர் இவ்வேலுக்கு இந்நிலை என்னால் வந்தது என்றார். முருகக்கடவுள், நவகையில் வேலுக்கு நீ கொடுக்க ஒருசத்தி உண்டா என்று கோபிதது, இப்படிச் சொல்லிய நீ டூமியிற்செல்வாய் என்று சபித்தருளினார். அவ்வாறே பிரமதேவர் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரந்து, டூமியிற்சென்றார். அந்நவமாகவே, மறறை இருவருக்கும் காததறொழிலும் அழித்தறொழிலும் இலவாயின. இதுபற்றியே முவருந்தலைவராக என்றார்.

ஞாலந் தன்னில் தோன்றி வழுமும் தாமரை பயந்த ஊழித் தாவு இல் நான்முக ஒருவந் சுட்டி - டூமியின் கண்ணே தோன்றிய மயக்கமுறுகின்ற (விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய) உருதியங்கமலம் பெற்ற ஊழிக்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்கையுடைய பிரமதேவரை (பழைய நிலையிலே நிறுத்த) நினைந்து,

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு - (ஒருபொருள் பலவாமாயு) பகுக்கும்போது வேறுபடத்தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடு இல்லாத அறிவினையுடைய நான்காகிய வேறுபாட்டியல்பினை யுடைய முப்பத்து மூவரோடு,

ஆதித்தன் உருத்திரன் ■■■ மருத்துவன் எனப்படும் நான்கு கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றைப் பலவாகப் பகுக்கும் கால், முறையே பன்னிரண்டு பதினென்று எட்டு இரண்டு ஆகப் பகுக்கப்பட்டு முப்பத்துமூன்றாய் விரிதலால், இவ்வாறு கூறினார். பதினொருமூன்று பதினென்றாடிகிய மூன்று என

விரியும். ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் என்றுணர்க.

ஒன்பதிற்பிறட்டி உயர்நிலை பெற்றீயர் - பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலைபெற்ற கணங்களுள்,

பதினெண் கணங்களாவார், தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்தியர் கருடர் கின்னரர் நிருதர் கிம்பருடர் கந்தருவர் இயக்கர் விஞ்சையர் பூதர் பைசாசர் அந்தரர் முனிவர் உரகர் ஆகாசவாசுகள் பேரகபூமியர்கள் என இவர்.

மீன் பூத்து அன்ன தோன்றலர் - நகூத்திரங்கள் பூத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடையர்களாகியும்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்து அன்னசெலவினர் - கடவினிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற்போன்ற செலவினையுடையவர்களாகியும்,

மீன் என்பது அது உலவும் இடமாகிய கடலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர்.

வளியிடைத் தீ எழுந்து அன்ன திறவினர் - காற்றிடத்தே நெருப்பு எருந்தாற்போன்ற வளியினையுடையவர்களாகியும்,

தீப் பட உரும் இடித்து அன்ன குரவினர் - நெருப்புப் பிறக்கும்படி இடி இடித்தாற்போன்ற குரவினையுடையவர்களாகியும்,

காண் வர - அழகோடு (கூடி) வரவும்,

தம் விழுமிய பெறுமுறை குறைவுறும் மருங்கிற் கொண்மார் - தங்கள் சிறந்த தொழில்களை (முன்போலப்) பெறு

முறைமையைக் குறைவேண்டி நின்றுபெறுங் கூற்றினாலே
பெறும்பொருட்டு,

அந்தரக் கொப்பினர் உடன் வந்து - ஆகாயத்திலே
திரிதலையுடையர்களாய் ஒருங்கே வந்து காணும்படியாக,

தாவு இல் கொள்கை மடந்தையோடு ஆவினன் குடி சிஞ்
றான் அசைதலும் உரியன் - கெடுதலில்லாத கற்பினையுடைய
தெய்வயானையம்மையோடு திருவாவினன்குடியின்கண்ணே
சிலநாள் எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் தத்தபக்கு உரிய
தொழில்களைச் செய்து தலைவராக வேண்டி, பிரமதேவரைப்
பழைய நிலையிலே நிறுத்த நிலைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பரம
சிவனும் இந்திரனும் முனிவர்கள் முன்னே செல்லவும், கந்தரு
வர்கள் கந்தருவப்பெண்களோடு இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,
முப்பத்து மூவரோடு பதினெண் கணங்களும் கூடிவரவும் தங்
கள்சிறந்த தொழில்களைப் பெறுமுறைமையைக்குறைவேண்டி
நின்று பெறுங்கூற்றினாலே பெறும்பொருட்டு ஒருங்கு வந்து
காணும்படியாகத் திருவாவினன்குடியிலே எழுந்தருளியிருத்த
லும் உரியர் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

நான்காவது

திருவேரகம்.

இருமூன் மெய்திய விபல்பினின் வழாஅ
திருவரச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி

யறுநான் இரட்டி யிளமை நல்லியான்
 டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
 மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
 திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
 வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணாண்
 புலராக் காழகம் புலர வுடஇ
 யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
 தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
 நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
 விரையுறு நறுமல ரோந்திப் பெரிதுவந்
 தேரகத் துறைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்பொருள்.

இருமூன்று என்பது தோடேத்து உரியன்
 என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது - (ஒதல்
 ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்னும்)
 ஆறுகிய (நன்மை) பொருந்திய இலக்கணத்தின் வழுவாமல்,

இருவர்த் சுட்டிய பல்வேறு தொல் குடி - (தாயும் தந்தை
 யும் ஆகிய) இருவர் குலத்தையும் (உலகத்தார்)நன்று என்று
 மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியிலே பிறந்த,

அறு நான்கு இரட்டி யாண்டு நல்லிளமை ஆறினில் கழி
 ப்பிய - நாற்பத்தெட்டுவருடத்து நன்மையாகிய இளமையை
 (வேதங்கூறிய பிரமசரிய) நெறியிலே போக்கிய,

அறன் நவில் கொள்கை - தருமநூலை (எப்பொழுதும்)
 கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்திச்செல்வத்து - (சதுரமும் முக்கோணமும் வில்வடிவுமாகிய) மூன்றுவகையாகக் குறிக்கப்பட்ட (ஆகவரீயம் தக்ஷிணக்கினி காருகபத்தியம் என னும்) மூன்றக்கினியினால் உண்டாகும் செல்வத்தினையும்

ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணாண் இருபிறப்பாளர் - (மூன்று நூல்கொண்டு மூன்று புரியாக்குதலால்) ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய உபவீதத்தைபுமுடைய பிராமணர்கள்;

பிறந்த பிராமணர்கள், போக்கிய பிராமணர்கள் என்க.

பொழுது அறிந்து - (தாங்கள் வழிபடுங்) காலத்தை அறிந்து,

புலராக் காழகம் புலர உடைய - (ஸ்கானம் பண்ணித்) தோய்த்து உலராத புடைவையை (உடம்பிலே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்து,

அரு மறை ஆறெழுத்து அடக்கிய கேள்வி - அருமையாகிய வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆறு அக்ஷரத்தைத் தன்னிடத்தடக்கிய மந்திரத்தை

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி - நாக்குப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

விரை உறு நறுமலர் ஏந்தி - (பின்னர்) வாசம் மிகுந்த நன்மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து,

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து நுவல - தலையிலே குவித்த கையினையுடையவர்களாய் தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க;

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் - மிக
மகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும்
உரியர்.

பிராமணர்கள் அறிந்து, உடுத்து, உச்சரித்து, எடுத்து அருச்
சித்து, தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க; மகிழ்ந்து திருவேரகத்
தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

ஐ ந் தா வ து

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்குளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைநத தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயுர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
யிணைத்த கோதை யிணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண றிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை

'திருந்துகா' மூல்கு றிளைப்ப வுடஇ
 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
 றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
 கொடிய நெடியன் றொடியணி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின்ருரற் றொகுதியோடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத்தலைத் தந்து
 குன்றுதோ ருடலு நின்றதன் பண்பே யதா அன்று.

இதன்போருள்.

பைங்கொடி என்பது தோடுத்தப் பண்பே
 என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

நறும் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின் கொடும்
 தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர் - நரிய சந்தனத்தைப்
 பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய கொடிய தொழி
 லையுடைய வலிமையாகிய வில்லினாலே கொலை செய்த
 வேடர்கள்,

மார்பினையுடைய வேடர்கள் என்க.

நீடு அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல் குன்றகச் சிறுகுடிக்
 கிளையுடன் மகிழ்ந்து - நீண்ட முங்கிவிடே இருந்து முற்றின

தேனாற் செய்த கட்டெளிவை மலையிடத்துச் சிற்றூரிலிருக்
கும் சுற்றத்துடனே உண்டு மகிழ்ந்து,

விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறும் கால்-விரற்றலை
யினாலே வலிய மலர்ந்தமையால் வேறுபடுகின்ற மணம்
பொருந்திய தாளினையுடைய

உளர்ப்ப என்பதன்கணீற்றகரம் விகாரத்தாற் றெக்கது.

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி இணைத்த
கோதை அணைத்த கூந்தல் - ஆழமாகிய சுனையிலே பூத்த
வண்டு விழுகின்ற அரும்புகளினாலே தொடுக்கப்பட்ட
மாலையை அணிந்த அளகத்தையும்

தாளையுடைய அரும்புகள் என்க.

முடித்த குல்லை இலை உடை நறும் பூ செங்கால் மராஅ
த்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உணத்தொடுத்த
பெரும் தண் மாத் தழை - இலையைத் தலையிலையுடைய
கஞ்சாவையும் இலையையுடைய நறிய பூக்களையும் செவ்விய
காலையுடைய கடம்பினிடத்தனவாகிய வெள்ளிய பூங்கொத்
துக்களை நடுவே வைத்து வண்டுகள் தேனை உண்ணும்படி
தொடுத்த பெரிய குளிரந்த அழகிய தழையை

குல்லை என்பதற்கு இப்பொருள் “கஞ்சந் குல்லை கஞ்சா
வாகும்.” என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தால் அறிக.

காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்ப உடஇ - வீடங்கள் திருந்
தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

மயில் கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரோடு - சாயலுடை
மையால் மயில் காணப்பட்டாற்போன்ற மடப்பம்பொருந்திய
ஒழுக்கத்தையுமுடைய பெண்களோடும்,

உடஇ என்னும் வினையெச்சம் அன்ன என்னும் பெயரொச்
சத்தோடு முடிந்தது. அளகத்தையும் ஒழுக்கதையுமுடைய
பெண்கள் என்க.

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயா - தங்கள் குறி
ஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகமாகிய சிறிய பறையினது
தாளத்திற்கிசையக் குரவைக் கூத்தாட,

குரவைக்கூத்து இதுவெனபது “குரவைக் கூத்தே கை
கோத் தாடல்.” என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தால் அறிக.

வேலன் பைங்கொடி அம் பொதிப் புட்டில் விரைஇ நறைக்
காய் இடை இடுபு குளவியொடு வெண்கூதாளம் தொடுத்த
கண்ணியன் - படிமத்தான் பச்சிலைக்கொடியினாலே அழகிய
பொதிதலை உடைய தக்கோலக்காயைக்கலந்து சாதிக்காயை
நடுவே இட்டு மலைப்பச்சையோடு வெண்டாளியையும் கூதா
ளியையுந் தொடுத்த மாலையைச் சூடி,

வடிவினாற் புட்டில் போன்ற தக்கோலக்காயைப் புட்டி
லென ஆகுபெயராற் கூறினார். நறு மணமுடைமையால் சாதித்
காய் நறைக்காய் எனப்பட்டது.

செய்யன் - செந்நிறத்தை உடையராய்,

சிவந்த ஆடையன் - சிவந்த ஆடையை உடுத்து,

செவ்வரைச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும் காதினன் -
செவ்விய அரையினையுடைய அசோகினது குளிர்ந்த தளிர்
அசையும் காது பொருந்தி,

கச்சினன் - கச்சைக் கட்டி,

கழலினன் - கழலை அணிந்து,

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் - குழலை ஊதி,

கோட்டன் - கொம்பைக் குறித்து,

குறும் பல்லியத்தன் - சிறிய வாத்தியங்களை இயம்பி,

தகரன் - ஆட்டுக்கடாவைப் பின்னிட்டு,

மஞ்ஞையன் - மயிலின்மேலேறி,

புகர் இல் சேவல் அம் கொடியன் - குற்றமில்லாத கோழிக்
கொடியை உயர்த்து,

நெடியன் - (பிள்ளையாய் இராமல்) நெடுக வளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன் - தோளிலே தொடியை அணிந்து,

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட - இடையிலே
இறுகக் கட்டிய உதரபந்தனத்தின்மேலே உடுப்பதாக உட்
கொண்ட

நிலன் நேர்பு நறும் தண் சாயல் துகிலினன் - (நாலவிட்
டமையால்) நிலத்தைப் பொருந்திய நறிய குளிரந்த மென்மை
யையுடைய புடைவையை உடுத்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு
தலைத் தந்து - யாழ்நரம்பு ஆரவாரித்தாற் போன்ற இனிய
மிடற்றோசையையுடைய பாடுமகளிரது கூட்டத்துடனே
திரிந்து,

மென்றோட் பல்பிணை முழவு உறழ் தடக்கையின் தழீஇ
இயல ஏந்தி - மெல்லிய தோளையுடைய மான்பிணைபோலும்

பலபெண்களை முழுவைப்போலும் தம்முடைய பெரிய கையி
னாலே தழுவிப் பொருநதும்படி எடுத்துக்கொண்டு,

சூன்றுதோறு ஆடலும் நின்ற தன் பண்பு - மலைகள்
தோறும் சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற
குணமாம்.

வேடர்கள் உண்டு மகிழ்ந்து, பெண்களோடும் குரவைக்
கூத்தாட; சூடி, உடையராய், உடுத்து, காது பொருந்தி, கட்டி,
அணிந்து, சூடி, ஊதி, குறித்து, இயம்பி, பின்னீட்டி, ஏறி, உய
ர்த்து, வளர்ந்து, அணிந்து, உடுத்து, திரிந்து, பெண்களைத் தழுவி
எடுத்துக்கொண்டு, மலைகள் தோறும் சென்று விளையாடுதலும்
தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

ஆ ரு வ து

ப ழு மு தி ர் சோ லை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிழீஇ
பூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனும்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு

மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
 நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
 குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுடை யுடஇச்
 செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇத் தூவென் ளரிசி
 சில்பவிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலே
 துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவாக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனக
 ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
 வாண்டாண் டிறைதலு மறிந்த வாறே
 யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
 முந்துரீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
 கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி

நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
 யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
 ளிழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
 வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
 மாலை மார்ப நூலறி புலவ
 செருவி ளொருவ பொருவிறன் மள்ள
 வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 யருமபெறன் டிரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேளய்
 மண்டமர் கடந்ததின் வென்ற டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவவி
 போர்மிகு பொருந குரிசிலு மெனப்பல
 யானறி யளவையி னேத்தியா னுது
 நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி

னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
 புரைஞந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
 குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
 வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூனியர்
 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
 வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
 தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
 வானோய் நிவப்பிற் றுன்வந் தெய்து
 யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
 யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
 வன்புடை நன்மொழி யனோஇ விளிவின்
 றிருணிற முந்நீர் வனோஇய வுலகத்
 தொருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
 தாற முழுமுத லுருட்டி வேரற்
 பூவுடை யலங்குசுனை புலம்பவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
 தண்கமழ் மலரிருல் சிதைய நன்பல
 வாசினி முதுசுனை னறுமல ருதிர யுகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பணிப்பப் பூதுத
 விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்கனிற்று

முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத றுயியத் தாழை
 யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
 டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 குருடமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
 பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
 றிழுமென விழிதரு மருவிப்
 பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

சிறுகினை என்பது தோடுத்துக் கந்துடை நிலையினும்
 என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

சிறுகினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து - சிறிய தினை
 யரிசியைப் பூக்களுடன் கலந்து (பிரப்பரிசியாகவைத்து)
 மறியை அறுத்து,

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ - கோழிக்கொடி
 யுடனே தாம் அவ்விடத்தில் நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவிலும் - ஊர் தோறும்
 ஊர் தோறும் எடுத்துக் கொண்ட சிறப்புப் பொருந்திய
 திருவிழாவிலும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் - தம்மேல் அன்பு
டையவர்கள் துதித்தலால் (தமது திருவுளம்) விரும்பிய
இடத்திலும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும் - படிமத்தான்
செய்த வெறியாடுகளத்திலும்,

முருகக்கடவுளுக்கு அடையாளமாக வேலைக்கொண்டு திரி
தலால் படிமத்தானே வேலன் என்றார்.

காடும் - காட்டிலும்,

காவும் - சோலையிலும்,

கவின் பெறு துருத்தியும் - அழகு பொருந்திய ஆற்றி
டைக் குறையிலும்,

யாறும் - நதிகளிலும்,

குளனும் - குளங்களிலும்,

வேறு பல் வைப்பும் - (முற்கூறிய ஊர்களினன்றி) வேறு
பல ஊர்களிலும்,

சதுக்கமும் - நாற் சந்தியிலும்,

சந்தியும் - முச்சந்தி ஐஞ்சந்தியிலும்,

புதுப்பூங் கடம்பும் - புதுமையாகிய பூக்களைபுடைய
கடம்பிலும்,

மன்றமும் - ஊருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும் மரத்த
டியிலும்,

பொதியிலும் - அம்பலத்திலும்,

கந்து உடை நிலையினும் - ஆத்தீண்டு குற்றியையுடைய
இடத்திலும்,

(உறைதலும் உரியன்) - எழுந்தருளி யிருத்தலும் உரியர்.

ஆண்டலை என்பது தோடுத்து உறைதலும்
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

ஆண்டலைக் கொடியொடும் அமைவா மண்ணி - கோழிக்
கொடியுடனே பொருந்த அலங்கரித்து,

ஆண்டலைக்கொடி என்பதற்குப் பேய்முதலியன பல்நூக
ராமல் தலை ஆண்மகன்றலையும் உடல் பறவை வடிவமாக எழு
திய கொடி என்று பொருள் கூறினும், பொருந்தும்.

நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து - நெய்யுடனே
வெண்சிறுகடுகையும் (நெற்றியிலே) அப்பி (மந்திரத்தைத்)
தோன்றாமல் உச்சரித்து,

குடந்தம் பட்டு - நான்குவிசல் மடக்கிப் பெருவிசல்
நிறுத்தி மாப்பிடை வைத்து,

கொழு மலர் சிதறி - அழகிய பூக்களைத் தூவி,

முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடை உடஇ - தம்
முண் மாறுகொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டுபுடைவை
களை (உள்ளொன்று புறம்பொன்றாக) உடுத்து,

செந் தூல் யாத்து - சிவந்த தூவினாலே (கையிலே காப்
புக்) கட்டி,

வெண் பொரி சிதறி - வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலையி மாத் தாள் கொழு விடைக் குருதி
யொடு விரைஇத் தூ வெள் அரிசி சில் பவிச் செய்து - மிகு

தியாகிய வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய கொழுவிய
கடாவினது உதிரத்துடன் பிசைந்து தூயவெள்ளை யரிசி
யைச் சிறு பவியாக இட்டு,

பல்பிரப்பு இரீஇ - பல பிரப்புக்களையும் வைத்து,

பிரப்பாவது இதவென்பது “கொள்கல மொன்றிற் குறு
ணியாகப்—பல்லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே” என்னுந்
திவாகரச்சூத்திரத்தாலுணர்க.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து - சிறிய பசு
மஞ்சளாடனே நறிய சந்தன முதலியவற்றையுந் தெளித்து,

விரை ஆகுபெயர்.

பெரும் தண் கணவீரம் நறுந் தண் மாலை துணை உற
அறுத்துத் தூங்க நாற்றி - பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி
மாலையையும் நன்மையாகிய குளிர்ந்த பிற மாலைகளையும்
இணையொக்க அறுத்து அசையத் தூக்கி,

நளி மலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி - செறிந்த மலைப்
பக்கத்திலுள்ள நன்மையாகிய ஊர்களைப் (பசியும் பிணியும்
பகையும் நீங்குக வென்று) வாழ்த்தி,

நறும் புகை எடுத்துக் குறிஞ்சிபாடி - நறியதூபங்கொ
டுத்து அந்நிலத்துக்குரிய குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடி,

இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்கு
கின்ற ஓசையையுடைய அருவியுடனே இனியவாத்தியங்
கள் ஒலிக்க,

உருவப் பல்பூத் தூய் - நிறத்தினையுடைய பூக்களை
யும் தூவி,

வெருவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பி - (கண்டவர்களு
க்கு) அச்சந் தோன்றும்படி இரத்தம் அனைந்த சிவந்த
தினையைப் பரப்பி,

குறமகள் - குறப் பெண்ணானவள்,

முருகியம் நிறுத்து - தொண்டகப் பறையை வாசிக்கப்
பண்ணி,

முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப் பிந்த உரு கெழு
வியன் நகர் - (ஆத்திகருக்கு) மாறுபடுதலையுடைய நாத்திகர்
கள் அஞ்சும்படி முருகக்கடவுளாகிய தாம் வரும்பொருட்
வழிப்படுத்திய அச்சம் பொருந்திய பெருமையாகிய ஊரின்
கண்ணே,

ஆத்திகா இவர் நாத்திகர் இவரென்பது “பொன்னுலகம்
வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்—நின்மலனு முண்டென்று
நிச்சயித்தா - நின்நிலைமை—யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப்
பலமென்பார்—நாத்திகரென்றேயுளத்து னுமி” என்னும் வெண்
பாவால் அறிக. குறப்பெண்ணானவள் அலங்கரித்து, அப்பி,
உச்சரித்து, வைத்து, தூவி, உடுத்தது, கட்டி, தூவி, இட்டு,
வைத்து, தெளித்து, தூக்கி, வாழ்த்தி, பாடி, ஒலிக்கத்தூவி, பர
ப்பி, வாசிக்கப்பண்ணி, வழிப்படுத்திய ஊர் என முடிக்க.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி - அவ்வெறியாடுகளம் ஆரவா
ரிக்க (அதற்கு ஏற்பனவற்றைப்) பாடி,

கோடு பல உடன் வாய் வைத்து - கொம்புகள் பலவற்றை
பும் சேர ஊதி,

கோடு மணி இயக்கி - கொடியமணியை ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி - (வலிமை) நீங்
காத பிணிமுகம் என்னும் பட்டத்தையுடைய யானையை
வாழ்த்தி,

பூட்கைப் பிணிமுகம் என்பதற்கு யானையையும் மயிலையும்
எனப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட - தம்மை
விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்று
நின்று வழிபட,

ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் (உரியன்) - அவ்விடத்திலே
(அவரை) ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

ஊரின்கண்ணே பாடி, ஊதி, ஒலிப்பித்து, வாழ்த்தி வழி
பட, ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அறிந்த என்பது தோடுத்து அளவையில் என்னும்
வரையும் ஒருதோடர்.

அறிந்த ஆறே ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக - (நான்
உனக்கு) அறிவித்த படியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினு
மாக (பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக)

அறிவித்த எனற்பாலது பிறவினைப் பொருளுணர்த்தும்
விவ்விசுதி கெட்டு அறிந்த என்றாயிற்று. “நடுவின்றி நன்பொ
ருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்—குற்றமு மாங்கே தரும்.” என்
னுந் திருக்குறளினுள் பொன்றுவித்து எனற்பாலது பொன்றி
என்றாயவாறுபோல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார்
அந்தர்ப்பாவிதணிச்சு என்பர். உம்மை ஐயவும்கை.

முந்தரீ கண்டுழிக் காண் தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி -
முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தரும்படி முகமலர்ந்து
துதித்து,

முருகக்கடவுளது தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது
அச்சமின்றி நின்றல்வேண்டிமென்பார் முகனமர்ந்து என்றார்.

கை தொழுதப் பாவி - பின்பு கையைத் தலையிலே குவி
த்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி - பின்பு அவருடைய திருவடிகள்
(உன்னுடைய தலையிலே) பிம்பபடி வணங்கி,

நெடும் பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ் சுனை - நெடிய
பெரிய இமயமலைச் சாரலிலிருக்கின்ற கருங்குவளைகளையு
டைய பசிய சரவணப் பொய்கையானது,

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப - (பிருதிவி அப்புக்
தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐவருள் ஒருவனாகிய அக்
கினிதேவனது அழகிய கையினின்றும் தன்னிடத்தே ஏற்க,

பஞ்சபூதங்களும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன்
சதாசிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்களையும் தெய்வமாக உடை
மையால், அவ்வொற்றுமைபற்றி அவைகளை ஐவா என்றார். சிவ
னது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீப்பொறிகளாறா
யும் அக்கினிதேவன் கனகையிலே கொண்டுசென்றுய்ப்ப அது
சரவணப் பொய்கையிலே மிட்டமைபற்றி ஒருவனங்கையேற்ப
என்றார்.

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ - கார்த்திகைப் பெண்
களறுவர் பாலூட்டி வளர்த்த ஆறுவடிவங்களும் (உமாதேவி
யெடுக்கும்பொழுது) ஒன்றாய் இசைந்த செல்வரே,

ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வ - கல்லால மாநிழலின்கீழே
(ககிணமுர்த்தியாயிருந்த) பாமசிவனுடைய புதல்வரே,

மால் மலைமகள் மகனே - பெருமையாகிய மூங்கில்
கனையுடைய இமயமலையாசனுக்கு மகளாகிய உமாதேவியினு
டைய குமாரரே,

மாற்றோர் கூற்றே - பகைவராகிய அசுரர்களுக்கு யமனே,

போர் வெல் வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ - (மகிடை
சாணை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையுடைய தூர்க்கைக்
குப் புதல்வரே,

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி - ஆபரண
த்தை அணிந்த சிறப்பையுடைய காடுகிழாளு குமாரரே,

காடுகிழாள் என்பது இக்காலத்தே காடுகாள் என மருவி
ற்று. இவளும் சிவனுடைய சத்தியாதலால், இவள் குழவி
என்றார்.

வணங்கு வில் வாணோர் தானைத் தலைவ - வனோந்த வில்லி
னையுடைய தேவசேனாதிபதியே,

மாலையார்ப - மாலையையணிந்த மார்பினையுடையவரே,

நூல் அறி புலவ - (வேதாகமமுதலிய எல்லா) நூல்களே
யும் உணர்ந்த பண்டிதரே,

செருவில் ஒருவ - போர்த்தொழிலிலே ஒருவராய்
கிற்பவரே,

பொரு விறல் மள்ள - பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய
இளையவரே,

அந்தணர் வெறுக்கை - (உயிர்கள்மேல்) அழகிய தண்ண
ளியையுடையவர்களுக்குச் சேமிதியே,

அறிந்தோர் சொல் மலை - (வேதாகமமுதலிய சாத்திரங்
களை) அறிந்த மெய்யறிவுடையவர்களாலே சொல்லப்படும்
புகழாகிய மலையையுடையவரே,

அசையாமையும் பெருமையும்பற்றி அப்புகழ் மலையாக
உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. சொன்மலை அன்மொழித்தொகை.

மங்கையர் கணவ - (தெய்வயானையம்மை வள்ளிநாயகி
யென்னும்) பெண்களுக்கு நாயகரே,

மைந்தர் ஏறே - வலிமையுடையாருக்கு இடபமே,

வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ் செல்வ - வேலாயு
தம் பொருந்திய பெருமையாகிய கையினையுடைய நிறைந்த
பெருஞ்செல்வரே,

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து விண்பொரு
நெடு வரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ - கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்த
குறையாத வெற்றியையுடைய தேவருலகத்தைப் பொருந்
திய நெடிய மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்திற்கு உரி
யவரே,

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே - பலரும் புகழ்
கின்ற நன்மையாகிய சொற்களையுடைய பாசமயபண்டிதர்
(களாகிய யானை) களுக்குச் சிங்கவேறுபோல்பவரே,

பெறல் அரும் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக - பிறராலே
பெறுதலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளாகிய
வீட்டினையுடைய முருகரே,

பெயரென்றது பொருள் பெற்ற பெயர். அதனையுடைய
பொருளைப் பெயரென்றார்.

நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆள - (அவ்வீட்
உன்மேல்) ஆசையுடையவர்களுக்கு அதனை நுகர்விக்கும்
பெரிய புகழை ஆளுதலுடையவரே,

அலநதோர்க்கு அளிக்கும் (சேஎய்) - (பிறராலே) இடுக்
கூண்டி வந்தவர்களுக்கு அருள் செய்யுஞ் சேயே,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்துப்
பொலம் பூட்சேஎய் - மிக்குச் செல்கின்ற போர்களை முடித்த
வென்று ஆடுகின்ற உம்முடைய மார்பினிடத்தே பொன்னு
லாகிய ஆபரணங்களை அணிந்த சேயே,

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள் - இரப்பவரை
(வேண்டுமன கொடுத்துப்) பாதுகாக்கும் நிறம்பொருந்திய
நெடிய வேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள் - (தேவர்க
ளும் முனிவர்களுமாகிய) பெரியவர்கள் துதிக்கும் பெரிய
திருநாமத்தையுடைய கடவுளே,

சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ப்பின் மதவலி - சூரனுடைய
குலத்தை நாசமாக்கிய வலிமையினால் உண்டாகிய மதவலி
என்னும் பெயரையுடையவரே,

போர் மிகு பொருந - யுத்தத்தில் மிக்க திண்ணியரே,

சூரிகல் - பெருமையிற் சிறந்தவரே,

என யான் அறி அளவையினும் ஆனது பல ஏத்தி -
என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் (நீயறிந்த
அளவினாலும்) நீங்காது பலவற்றையுங் கூறிப்புகழ்ந்து,

சூரிசிவமென்ற உம்மை அளவையின் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது.

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின் நின் அடி உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு புறாகுநர் இல்லாப் புலமையோய் எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில் - உம்முடைய தன்மைகளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டு அறிதல் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திருவடியைப் (பெறல்வேண்டுமென்று) நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவரே என்று நீ கருதிய விடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே,

குறித்து என்பது தோடுத்த ஏத்தி என்னும்
வரையும் ஒருதோடர்.

வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன் குறித்து - வெவ்வேறுகிய பல வடிவினை உடைய சிறிய பலராகிய பரிசனர்கள் சேரக் கருதி,

சாறு அயர் களத்து விறு பெறத் தோன்றி - திருவிழாவை எடுத்த களத்திலே தாங்கள் பொலிவு பெறத் தோன்றி,

பெரும முது வாய் இசுவலன் நின் வண் புகழ் நயநது இனியவும் நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் அளியன் தானே என - பெருமையை உடைய சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய புலவனொருவன் உம்முடைய வளம் பொருந்திய புகழை விரும்பிக் (கேட்டோர்களுக்கு) இனியனவும் உறுதி பயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி

வந்தான் ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன்
என்று கூற,

பரிசனர்கள் கருதித் தோன்றிக் கூற என முடிக்க.

தெய்வம் என்பது தோடேது நல்குமதி
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின் வான் தோய்
நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி - தெய்வத்தன்மை அமைந்த
வலிமை விளங்கும் வடிவையும் ஆகாயத்தைத்திண்டும் உயர்ச்
சியையுமுடைய தாம் வந்து சேர்ந்து,

அணங்கு சால் உயர்நிலை தழீஇ - (கண்டவர்களுக்கு)
அச்சம் பொருந்தார் தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்
கொண்டு,

மணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இளநலம்
காட்டி - வாசம் கமழ்கின்ற தெய்வத்தன்மையை உடைய
முன்பு உண்டாகிய தம்முடைய இளைய வடிவத்தைக்காட்டி,

நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஒம்புமதி என அன்பு
உடை நல் மொழி அனைஇ - (முத்திபெற நினைந்து வந்த)
நின்வரவை யாம் அறிவேம் (அது உனக்கு எய்துதல் அரி
தென்று) அஞ்சதலைப் பரிகரி என்று உன் மேல் அன்பினை
புடைய நல்ல வார்த்தைகளைப் பலதரமும் கலந்து பேசி,

மதி முன்னிலையசைச்சொல்.

இருள நிற முந்நர் வனைய உலகத்து ஒரு நீ ஆக வள்ளிவு
இன்று தோன்ற - இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல்குழந்த

உலகத்தின்கண்ணே நீ யொருவனே (பிறருக்கு விடளித்
தற்கு உரியவ) எனக் கேட்கின்றித் தோன்றும்படி,

இன்றி என்பது இன்று எனத் திரிந்து நின்றது.

விழுமிய பெறல் அரும் பரிசில் நல்கும் மதி - சிறப்பினை
யுடைய பிறராலே பெறுதற்கரிய திருவருளாகிய பரிசிலைத்
தந்தருளுவார்.

மதி படர்க்கையில் வருதல் புறனடையாற் கொள்க.

பலவுடன் என்பது தோடுத்து மலைகிழவோனே
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

வேறு பல் துகிலின் பலவுடன் துடங்கி - வேறுபட்ட
பலவாகிய துகிற்கொடிகள் போலத் தாம் பலவுங் கூட
அசைந்து,

அகில் சுமந்து - அகில்களை மேலே கொண்டு,

ஆர முழு முதல் உருட்டி - சந்தனமாகிய பெரிய மாங்
களைத் தள்ளி,

வேரற் பூ அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு -
சிறுமூங்கிலினது பூவையுடைய அசைகின்ற கொம்புகள்
தணிப்ப வேரைப் பிளந்து,

விண் பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த தண்கமழ்
மலர் இரால் சிதைய - ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய
மலையிடத்தே சூரியனது மண்டலத்தைப் போல வைக்கப்
பட்ட சூரிர்ச்சிபையுடைய மணக்கின்ற பெரிய தேன்குடு
கள் கெடும்படிக்கும்,

நன் பல ஆசினி முது சகை - நன்மையாகிய பல ஆசினிகளுடைய முற்றிய சகைகள் தம்பிடத்தே கலக்கும் படிக்கும்,

மீ மிசை - நறுமலர் உதிர - மலையினது உச்சியில் உண்டாகிய சுரபுன்னையின் நறிய பூக்கள் உதிரும் படிக்கும்,

பூகமொடு மா முக முசுக்கலை பணிப்ப-கருங்குரங்குடனே கருமையாகிய முகத்தையுடைய ஆண்முசுக்களும் நடுங்கும் படிக்கும்,

பூ துதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப விசி - புகர் பொருந்திய மத்தகத்தையுடைய பெரிய பிடிகள் குளிரும்படிக்கும் விசி,

பெரும் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ - பெரிய யானையினது முத்தையுடைய பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று - நன்மையாகிய பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்கும்படி மேலே கொண்டு குதித்து,

பொன் கொழியா - (பொடியாகிய) பொன்னைக் கரையோதுக்கி,

வாழை முழு முதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி - வாழையினது பெரிய முதல் துணியும்படிகும் தெங்கினது சிறப்புப் பொருந்திய இளநீர்க்குலைகள் உதிரும்படிக்கும் மோதி,

கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாய - மிளகுகொடியினது கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும்படிக்கும்,

பொறிப் புற மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் கோழி வயப்
பெடைவெரீஇ இரிய - பீலி பொருந்திய இடத்தையும் மட
பம்பொருந்திய நடையையுமுடைய மயில்கள் பலவற்றோடு
வலிமையாகிய கோழிப்பெடைகள் அஞ்சி ஓடும்படிக்கும்,

கேழலோடு வெளிற்றின் இரும்பனைப் புன்சாய் அன்ன
குருஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங் கல் விடர்
அளைச் செறிய - ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினை
யுடைய பனையினது புல்லிய செறும்பைப்போன்ற கருநிறம்
பொருந்திய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும் வளைந்த வடிவி
னையுமுடைய கரடிகள் பெரிய கல் விண்ட முழைகளிலே
சேரும்படிக்கும்,

கருங் கோட்டுஆமா நல்லேறு சிலைப்பகரிய கொம்புகளையு
டைய நன்மையாகிய ஆண்காட்டாக்கள் முழங்கும்படிக்கும்,

சேண் நின்று இழுமென இழிந்தரும் அருவி - மலையுச்சி
யில் நின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவி
களையுடைய,

அசைந்து மேலேகொண்டு, தள்ளி, பிளந்து, கெடும்படிக்
கும் கலக்கும்படிக்கும் உதிரும்படிக்கும் நெங்கும்படிக்கும்
குளிரும்படிக்கும் வீசி, உள்ளடக்கி, குதித்த, ஒதுக்கி, மோதி,
சாயும்படிக்கும் ஓடும்படிக்கும் சேரும்படிக்கும் முழங்கும்படி
க்கும் குதிக்கும் அருவிகள் என முடிக்க.

பழமுதிர்சோலை மலை கிழுவோன் - பழமுதிர்சோலை மலை
க்கு உரியவராகிய அம்முருகக்கடவுள் என்றவாறு.

பழமுதிர்சோலை மலைகிழுவோன் என உடம்பொடுபுணர்த்த
மையால், பழமுதிர்சோலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும்

உரியர் முன்னர்க் கூட்டிக்கொள்க. உடம்பொடுபுணர்த்தல் என்பது ஒருததி. அது தொல்காப்பியமரபியலிற் காண்க.

இதனது தாம்பரியம்.

சுப்பிரமண்ணியசுவாமியுடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாது செய்யும் கோட்பாட்டினாலே விளையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து அத்திருவடிக்கீழ் இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால், நீ முற்பிறப்பிலே நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே அறித்தியமாகிய இம்மை மறுமையின்பங்கள் பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய மனசிலே கிளர்ந்த இனிமையாகிய இந்த மோக்ஷவிச்சையினாலே சிவஞானம் இப்போதே வாய்க்க அது காரணமாக முத்தியைப் பெறுவாய். நீ பரமசற்குருநாதராகிய அக்கடவுளை அடைந்து வழிபட்டே அதனைப் பெறவேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாக எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல்வேன்; கேள். அவர் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்றகுணம்: அதுவன்றி, திருவாவின்ன்குடியின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, மலைகள்தோறும் விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம்: அதுவன்றி, ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட திருவிழாவிலும், தம்மேல் அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் தமது திருவுளம் விரும்பிய இடத்திலும், படிமத்தான் செய்த வெறியாடுகளத்திலும், காட்டிலும், சோலையிலும்,

ஆற்றிடைக்குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலும், வேறு பல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும், முச்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், கடம்பிலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மாத் தடியிலும், அம்பலத்திலும், ஆத்திண்டுகுற்றியையுடைய இடத்திலும், எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, குறப்பெண்ணைவள் தாம் வரும்பொருட்டு வழிபடுத்திய ஊரின்கண்ணே தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்றுநின்று வழிபட அவ்விடத்திலே அவரை ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: நான் உனக்கு அறிவித்தபடியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக; முற்பட நீ கண்டபொழுது முகமலர்ந்து துதித்து, பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி, பின்பு அவருடைய திருவடிகள் உன்னுடைய தலையிலே படுப்படி வணங்கி,—என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் நீ அறிந்த அளவினாலும் நீங்காது பலவற்றையுங்கூறிப் புகழ்ந்து, உம்முடைய தன்மைகளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டறிதல் உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் ‘உம்முடைய திருவடியைப் பெறல்வேண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாதமெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவரே’ என்று நீ கருதிய வீடு பேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே, அவருடைய பரிசனர்கள் சேரக்கருதித் தோன்றி, ‘சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய புலவனொருவன் உம்முடைய புகழை விரும்பிக் கேட்டோர்களுக்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தான் ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன்’ என்று கூற, பழமுதிர் சோலைமலைக்கு உரியவராகிய அம்முருக்கடவுள் வந்து

சேர்ந்து அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத்தன்மையை உள்ள
டக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய இனையவடிவத்தைக் காட்டி
'முத்திபெற நினைந்து வந்த நின்வரவை யாம் அறிவேம்
அது உனக்கு எய்துதல் அரிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிகரி'
என்று உன்மேல் அன்பினையுடைய நல்லவார்த்தைகளைப்
பலதரமும் கலந்துபேசி, உலகத்தின்கண்ணே நீ யொருவனே
பிறருக்கு விடளித்தற்கு உரியவனாகக் கேடின்றித் தோன்
றும்படி திருவருளாகிய பரிசுலைத் தந்தருளுவார் என்பதாம்.

இதனால், முத்தியைப் பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப்
பக்குவனாகிய ஓரிசுவலனைப் பெறும்பொருட்டு முருகக்கடவு
ளிடத்தே வழிப்படுத்ததாக இப்பிரபந்தம் செய்யப்பட்
டமை தெளிக.

திருமுருகாற்றுப்படையுரை முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்டா.

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா—யென்று
மினையா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
யுனையாயென் னுள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவே றுரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

அஞ்சு முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சு மாரந்தோன்றில் வேறேன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
மூருகாவென் றேறுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

வேலுமயிலுந்துணை.

